

به یالخی یه که کزه یه کی ساردی هه بوو، تازه خور له دم کهل دهره تبوو، تا چا و پری
 نه کرد سه وزای بوو. مروق له سه یری نه و سه وزه بارة دل زینه تیر نه نه بوو، بو
 هر قه دیا ئیکت نه پوانی کان بوو، نیرگزه چار کلائی به هاره که ی به زیروزیوی
 خوی رازاند بووه وه، تاک تاکه گولله سووره و گولله برنج و ده نووکی له قله ق
 نه پینزان. اخی دره خته کان، به چه که ره برون، ئامیزی گهر میان هیلانه ی جورا و جور
 بالنده ی خوشخوان بوو، ته نانه ت به رده لانه کان پری بون له نیرگزه و میلاقه و
 چا ویش یله. شوینه لسه ی لوتکه کان هیتا سه یوشی به فریان فری نه دا بوو.
 ئاسمان شین وهک گوفیکه هینجگار قول، په له په له هه وری سپی پیوه دیار بوو.
 هازره ئاو و چیره چیری که و و شه با و بوئی خالی پاس تاوئیک باران نه و
 بناره، مروقیان مه ست نه کرد.

که به ره و خوار نه پوانی دۆل و نشیوی یه که وهک شاره میرووله
 ره شی نه کرده وه و به یه کدا نه چوون، توئی ئیت حی له ل بیت و به به ریتان و
 شوانه وه به ره و له وه ر بچمن، یان له شکر ئیکی بی سوماره.
 له تا وندی نه و قهره بالغی یه ی به میله لمان نه زانی چه ردا خیک
 کرابوو، پینج ههنگاو به ده ههنگاو، له هه ر چوار لوه سه کویه کی چه ندی

به زری له ژبیدا بووم سه ره که ی به گه لا و لقو پوی به پوری نه و بنا ره چنرا بوو .
 له ناوه پاستی دا مه رکانه یه ک دانرا بوو ، هه وایه کی هینجگار فینکی نه دا به ژبیر
 چه رداخه که ، له دوری دوو هه نگاهه وه چه رداخه که هینج گرابوو ، له لای سه ره وه
 به چینیکی سه ره که پره وه به ند بوو ، که پره که سئ هه نگاهه به چوار بوو ، له لای
 ژوور و یه وه له سه ره چوار پایه کی دارگوینز پیخه فیای قه شه ننگ ، به سه ره چینه یه کی
 قه یفه ی سه ره ، داپوشرا بوو ، (میر محمود) ی له سه ره خه و تپوو ، لاقه کان گرموله
 کرد بوو ، هه ردوو له پی ده سئ خست بووه سه ره یه ک و ژبیر چه نه ی . له نیوان گه لا به روو
 قامیسی که پره که وه تیریزیک که و تپوو سه ره دهم و چای ، لووته چه ما وه و قه فه -
 سه نیله په شه کان پتر دهر ته که وت لئوی پیر نال ، دهم و چای له خه وه که دا له
 مندال نه چوو ، پتر نال که کان په ش و دریز ، پری په ش و چرو نه ستور له بنه ی
 لووتی دا له یه کیان دا بووه وه . که هیک سه ری جولاند ، که وته سه ریشت ، نه ره -
 پر خه یه کی لیوه نه هات زوری نه برد که وته خو کیتانه وه و باویشکا دان ، ده سئ
 خست به پشت دا و له سه ره پیخه فه که ی پاست بووه وه ، چاچه که ی لادا و پی
 داهاویرته خواره وه . سه و لیک چه ری کرد به سه ری وه ، له ناوه پاست که پره که دا
 که پی خو ی کیتا یه وه ، په رده ی دهر کی پیخه که لادرا ، گه بنجکی چوارشانه ی
 چه ته ول هاته ژوور وه سه ری نه وی کرد ؛

خه وی خیرت بی میرم

کوپم به روینز پاسییره نانم بوو یهین .
 تا به روینز خو ی کرده وه به ژوور دا ، به ناو که پره که دا نه هات و نه چوو به هه مان
 نه ریت سه ری نه وی کرد ، ده فرو مه سینه یه کی پی بوو ، پاره ستا تا میر له سه ره
 چپکان دایشت بوو ده ست و دهم و چاو شتن ، که ته و او بوو ده سر و که یه کی
 ئاوریشه ی بوو اگرت و ده فرو مه سینه که ی له گه ل خو ی دا برده دهر وه ، زوری

نه برد به سینه یه کی مسی ته ستوره وه هاته ژوره وه ، جامیک ئاو و جامیک شیرێ تازه دۆشراوی بو (میر) پراگرت . جامه ئاوه که ی نا به سه ره وه ، شیر که شی چۆره پر کرد و خستایه وه سه رسیخه که . خوارسمیای ساری بوو بوو ، ده ی به ده سروکه که ساری ، کلاوه که ی کرده سه رو مشکی و جامانه که ی تیکه ل کرده و به ستی . به سیک له یستینه قه یفه په شه که ی کرده وه و سه رله نو ی به توندی له ناو قهری خوی چه پاند ، خه نجه ره ده سک شاخه که ی خسته به ری و ته زیجه نه یله قه که ی تپوه ئالاند ، له پر ده نی هه لپری و بانگی کرد

به رویتز

به فرته یه ک خوی کرد به ژوردا و سه ری نه وی کرد ، و دینی القضاة والادعای
 - فهرموو میرم !
 - هوسین هاتوه ؟

زوری نه برد ، کورته بنه یه کی تیکه یشتوی چل ساله خوی کرد به ژوردا ،

پوشته و به رداخ ، مشکی و جامانه و ده سماکی تیکه ل کرده بو ، خه نجه ریای ده سک کاره بای به به ریش تینه وه بو ، که فیک سه ری نه وی کرد و سلوی کرد .
 - ئومیده وارم خهوت خوش و خهونت پزاهه بوو ییت .
 - دانیشه (هوسین) .

(میر) سیره که ی له پاسه ری داگرت و ده ری هینا و خستایه وه کیلانه که ی ، ده نگیکی تیری لی هات ، سه ییریکی - هوسینی کرد و بزیه کی له گه لدا گوری یه وه ؛
 - که به ئاوانچ گه یشتیم ، بزانه یج به یستیک له سه ر ته سیره نه لیست ؟
 ده م و چاوی (هوسین) گه سایه وه ، به ده نگیکی پر خوی یه وه ، ووی ؛
 - میرم ، خوم و ده نگه و بیرم مسکوله زمه ی ته وسیره و شیرێ خاوه ن

ئە وشېرەين، خۇاي کرد تۆلەي خوت سەندەو، دەيان بەيتی پىرا ئەلیم،
بزه بیک بەسەر لیوی میرموه هەلبىزکا، زۆرى نەبرد ئەندیشە و
چەند چىچىک کەوتە نىوچەوانى [خەونىکى سرکە، حەوت شەو و پۆر
نايىت شاي بەکە ساردى تى بکە ویت]، بە تیلەي چاو لە هوسىنى پروانى [بە تەنيا
لەپە پىي لەم ناکرىت، بەلام خۆسى سەرکەوتن وای لى ئەکات هەست بە ماندووی
نەکات، هەيلکەي مریشتى ئەم وولانەي پۆ تەرخان ئەکەم تا دەنگە نەفوسیت].
لادان پەردەي مېغەکە، ئە ندىشەي پىرى، نوکەرىک بە سىنى بەکە وه هاتە
زۆرەو سەرى ئەوى کرد و سىنى بەکەي لەسەر لایەکی پىخەفەکە دانا، چەند
دەفرىکى لەسەر بوو بەچەند دەفرىکى داپۆشرا بوون. (مىر) چوار مشقى دانىشتا
سەرى دەفرىکى لادا

هوسىن، بخۆ

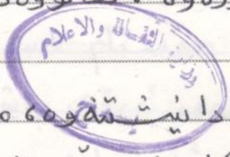
مىرم نۆشى گيانت بىت، بەرچايىم کردووه، بەلام لە بەردى
تۆ کەمىک هەنلۆين و سولەکە و کەرى ئەخۆم

دەستيان کرد بە خواردن، جار چاره بە دەم پاروو گلا ندەوه هوسىن بۆلە بەکى لىو ئەهان
... لى بوونەوه هيتا سەرى چەند دەفرىکى لاندرا.
دەي هوسىن بۆمان پچرىکىتە.

کەمىک خۆي جولاند و دەي بە دەسروکەي دەوى خەنجەرەکەي سەرى وووتى؛
قوربان ماووستا و سەرکار و سەرلەشکر چاو پىت، چى ئەفەرەووی؟
کەمىک داما، هەستايە سەرى و لە سەرخۆ پاش ئەوئەي پەردەکەي بۆ لادرا
بە پەوتىکى پاشاي چوو دەروە

هاتە هاتى زىکەي بە دۆلەکان دا پىچا و پىچ ئەچوو تىلەل بە
خویندى سوتسکە و قومى و فيچەگۆنە ئەبوو ئاوازيکى سادى هينان پىک.

جار چاره قاسيه قاسي په وه كه ويك سمفونيا كه ي ته واو ته كړد. ته م به روڼه و بهري
 پوڅه كه سووره چنار و شوپه ي و داري و هه نجير و قوڅ و هه لوڼه بووه
 له چه مه كه وه تا ياله كان به داره بهن و گوټي و دار به روو داپوش را بووه
 جار چاره كه له كيوي بهك ، بزنيك ، له بزنه پي به كه وه يان له يال گاشه به رديك دا
 مای قووت ته كرده وه ، زور سوک و سل طای ته ته قاند و به ره و چاله به فره كاني
 مله كان ته چوو له گه ل (ميري) گه وړه دا زور ته م ناوه يان بو پړاو به سه ر كړد بووه
 وه ، وا ته مړو هه به يادي ميري گه وړه وه ، ها تووه ته وه بو پړاو به لام چ چوړه
 پړويك .

پاش سلوو پرتيزواند نيان ، داي شته وه ، مه لا نخيكي بو كړد و به
 زمانكي پار او وه ، به ده ست ته زيبيعي كار به ها لسو پان دنه وه ، كه ميك خوي
 قنچ كرده وه ، ووق ؟

- قوربان هي ټا له سر يري خو ټان سوون ؟

مير به چاوه هه لوڼي به كاني سه يريكي دانسه تواني كړد ، چاوي برييه
 مه لا و له سر خو ووق :

- وهك ټايين فه رمانان پي ته كات « دان به دان و چاو به چاو ،
 لا ټان گاشكرايه ، خوټي ميري گه وړه له گه ردن دايه و منيكي گه لنيكي نه به زو
 چه داركي به چه رگ وهك ټيوه هه بيټ ، ده بيټ بو ټا گري دهر وونان دانه مركيني
 وه ، زيله موي ټوله خواردن و خه وي لي هه راسان كړدويم .
 كه منك بډه نك بوو ، هه موو لي ده نك بوون ، چاويان تي بري . په نك و
 دهر پريتي دم و چاوي گورا ، دوو چرچي ستووني كه وته نيوان چاوه كاني په وه ،
 كه وهك چاوي منال ته بريسي كانه وه .

- دويي شه و خوا به چالي بگيريت .

مهلا جوله بهی لویه هات ، له وه نه چوو بئی « انشاء الله » ، میر بهم بوله یه
نه وه ستا ، وهك باره یی قوری له سه رسنگ بیته و بیه ویت به دووان دایگریته ،
له سه ری پرویشته ؟

خوای لی خووش بیته باوکم

هه موو به ده نگیله وو تیان - دروود له ناو و گوئی - یاسان لی ده نگ بوونه وه
گوئی یان قولاغ کرده وه ؟

[باوکم ، چئی به هه شته بیته هاته خهون ، نه مامئی به پرووی
به ده سته وه بوو ، به رزه لی له پری هه ستام ، سه رم سویرما ، پریشی هاتیو
که لیم نرکی بووه وه ووتی - لا کوپم لیره وه نه پوی پاش نه و گردانه ، داراله یه کی
کلور نه بیته ، له بنجه وه هه کی کیسه و نه مامه به پرووی له سوین پروینه .
ئیس نه وه ی دوو ووشه ی له گهل بلیتم ، وهك چوون له پرهات ، دیار نه ما .
له خه و پایهریم ، چه په سام ، هیتر تا ده نگ له گویم دا نه زرنگیته وه - « کوی
قوم نه مامه به پرووی له سوین پروینه »]

لی ده نگ بوو ، خوئی راست کرده وه ، سه ریته یوو شه له ی خسته باووشی ،
هه موو به جارنگ وو تیان « انشاء الله چاکه » . مه لا وهك بیه ویت لی پیرسن
وه لامئی ئاماده کرد بوو ، دم و چاوی دهر پرینی ئاماده یی تیا بوو ، که پرینه که نه بوو
پاش ده میك ماتی ، به دم (لا اله الا الله) وه ، ووتی

[قوربان (انشاء الله) چاکه ، نه مام پرواندن چاکه سه ونزییه ، سه ونزیس
نیگانه ی ژبانی و سه رکه وته ، خوا چه ز بگات ، له م کاره ت دا سه رفراز نه بیته] .
میر که وته بیردنده وه ، « هر وقت له خووشی و ناخوشی دا ، هه ستیک دای نه گریته
وا نه زلینت تا ماوه له و باره دا نه مینیه وه ... ته مه نم بیته تو پیینجه و ... »
دهر پرینی دم و چاوی گورا ، نه و کاتانه ی بیرهاته وه ، باوکی بانگی نه کرد

«خوله، وهره رصیح ت به ره بوردی شیردل بو ه شقی سواری». له وکاتانه دا
ههستیگی درایه تیم به راصبر اوکم هه بوو، زور له هه سپ و چوار بی نه ترسام، نه بیته
هه موو هه له ی دایه پریزوار بوو بیته به ئایسته گوی دریز و شه وله بان نه ترساندم
که ی بیته بجه سه گوی هه که ی باوکم، بانگی بکه م «بابه گیان، خوینی پز اوتم سه نده وه
بنوو، به ئارام بنوو، بیته کویر نه بووه ته وه». الفقه الاسلامی
هه ناسه یه کی قوی هه کیکشا، دانیت توان که هه سستیان هم دامانه ی میر
کرد، که وتنه چیه و به چاره پاویشتر، نه لنین جاو له کاتی هه لچوونی خوئی و ناخوئی
دا به روانی دهر وونه، راسته به لام چاره هه لوی به کاتی میر هه همیشه ناخیان
ئاشکرا نه کرد، هه موو دانیت توان نه یان زانی له به روشی کاره که ی دانیت توانی
خوی هه یه و به به یه تا زووتر بگاده ئیلخ، به روینز قلیان به ده سته وه هات
میر خوی توتنه که ی هه لبرواند و خسته یه ناوی و مهلا به ردو به وی به که ی لی داو
به وی یه ی خسته سه ر توتنه که، میر که وتنه مژگی دانی، به م تدرزه سه ر له شکر و
شیرزادی کوی شیردل و سه ر کار و هوسن که نیله سه ر و قلیانینان دهر هینا و که وتنه
دو که ل کردن، پاش چه ند مژگی مهلا ووی.

[قویان هم توتنه تاله یج شیرینی به ک نه دات به مروق... له سه ره تاوه
که ده ست نه ده یته هه ر کارنی، شیرینی هه نگوینت لی نه بیته به تالک و پاشان
که له له لی دا پادی و تان و پوی نه که عیقه لات ئاسان نه بیته و شیرینی له تالی
توتیش نه بیته].

سه ر کار که منک خوی قیت کرده وه، مژگی له قلیان نه که ی دا و ووی.
- ماموستا ئی تاس که سه ره ئای کاره که یه هه ر شیرینی له توتن نه بیته.
هه موو دانیت توان، هیر له بیته وه، دایانه قاقای بیله نین، میر چرچیلی خسته
نیوجه وانی و پاش که منک پامان ووی:-

- مهلا یوو سوو قسه کانت ، راستی تیدایه ، به لآم نهوه ههفته بهک نهیبت نه و دوو پیاووم ناردووه وا دیاره بی سهروشوین بوون .

بهرویز هاته بهردم (میر) وسهری نهوی کرد ووقی :
- قوربان شه و گه پانهوه ، چه نا پان خهوشوون ، من ریم نه دان بیینه لآن
یئ تان ناردووه به شوینیان دا بیینه خزمه تان .

دهم وچاوی میر پووشن بووه وه ، به بز به که وه ووقی
- بهرویز بازو کهن بین .
له مو بی دنگه بوون ، چاوه ریخی دنگه و پاس بوون ، خزمه تکارلیک به جاموله و سوراخی به کی مسه وه هات صهر له میره وه دهسای به تاوگی پان کرد .
دوو گه نجی چه تهول و چه کدر ، به ره و چه رداخه که نه هاتن ، بهرویز سهری نهوی کرد ، ووقی :

- قوربان وا هات ، خزمه تان

نزیک بوونه وه ، به ریخوشوینی خووی بی نهوهی سهر نهوی بکن ، به بی جووله له ریز چه رداخه که به رامهر (میر) وه ستان و سلوویان له میر و دانیش توان کرد ، میر ، نهی ته هیبت چه کداره کافی که زیاتر ریم و قه مه و ته و روقه لغان و گورزیان بی بوو ، سهر نه بو خووی و نه بو هیچ کهس نهوی بکن ، پالی دایه وه و پرسی ؛
- کورینه بلین میتان کرد

به لگیان چه نجه ریخی دهسک شاخی به بهریشینه وه بوو ووقی ؛
- قوربان ریله لیره وه تا ته نگه بهری بهردم سار هیچگر ئاسانه ، پیر له سهوزی و ته پارییه ، جیها تیلی که می تیدایه ، به لآم به پیری من زورده نگه بهری (به گئی) تیداییت . له وه نه هوو س تیلیان بیست بیبت و اخویان مه لاس داوه ته گه به ره کهس دو لیلی ته سکی تیوان دوو لایله شاخه ، زور سهخت و به رده لانه :

پووی دهی کرده گه چله؟

- تو بپرو.

سلاوتای به ده ساری کرد ووتی:

- فرطانه قوربان

دایست توان هه سوو چاویان پری به ویر و سه ره سکر، که نهرم نهرم بیله وه نه دوان

- باسترین بیله به

- به لام قوربان بیوسمان به زاناری به کی زورتره له باره کی شماره وه

- نه بیت به کتلی زرت و زبره که بینیرین، به کتله بیت بی چرس له ده روانه کی

سار بختی زور ره وه.

- قوربان نه کی بخت چی (هوسین) بینیرین، گورانی بیره و که سن گورانی

بی نیات؟

- پادرت نه کی

هوسین که نیله وه که کینج که و نیسه که وکی، ستوینی به خوی نه نه گرت، و ووی

- قوربان لهم کاره به خشن

- بوچی که نیله؟

- قوربان بو دونه خسته بهم پیریت نه هم، به لام دلم نا هینت به بیت بهیتم

نقه له دانست توانه وه نه نه هات، به به پو و سده گوی قولاغ بوون به چی نه گات، به ده کتله

په به زعی به وه به (فیر) ووتی:

- هوسین، گوی بگره نه زانم تو دل سواری نیسه کی، کارتری منی، به لام

نه کاره هه ره فون دیت، نه به سن خزیه نیکی که وره به.

هوسین - و لای نه بوو، پاش دامانیکی کورت، سه ری هه لیری ووتی:

- قوربان خرفن به نه نیا نا هم، نه بخت ده فاره نیکنم له که ل بیت، بوچی

جه نایبان نایبه نهو دهف ژنه؟

هه موو دایانه قاقای پتله نین ، میر داما ، ده برینیی دم و چای زووزوو له نیوان
مۆن و شادی دا نه گویا « پاست نه گان بوچی نه چیه شیوهی دهف ژهن و هوم نهو
ساره ورد درستی بکهم وکی بکهم »

میر و سهر له سکر سه بیان کرد به بکهدا ، بپایان دا سبهی سهر کار و میر و هوسین
بچین بو نه و ناوجه بهی ، بپایان داوه له سکر ی بو بچوئی ، له وئوه دور له
تهنگه به که بچینه ده وریه ری ساره ، بپرو بیان له کرد .

نهو نیوه پویه خهوی له نه کهوت ، له پیخه فه کهی دا ته تلایه وه ، کهوته سهر
نه لا و نه ولا ، سهر دم ، سووی نه بوو ، خه و بووه مه لیک سرک و بووی ده سته بو
نه بوو . له گه له خوی دا نه بووت

[هوسین گهرچی ساوی بکهمیه ، به لام دنیا دیده به پاست نه گات
باشتر وایه خوم بریم ، نهو سار و ده وریه به به چای خوم بپیم و وهک
مه لانه لیک تان و بووی بکهم ، به لکو نه نیکی بهی وایزان به که مترین زیان
ساره کهی له ده ست بکهمه وه]

پاست بووه وه ، له سهر پیخه فه کهی دانیشته ، هاواری کرد ،
- پهروئیز -

له چاو ستر و کانیگ دا په رده که لادرا و پهروئیز سهری نهوی کرد ووتی ؟

- فهرموو میرم ؟
میر باویسکیگی داو که منیک خوی کیسایه وه ، چای سوور بوو بوو ؟
- هوسین - بو بانگه بکه

- فهرمانته میرم
زوی نه برد په رده که لادرا و هوسین خوی کرد به ژور دا ، پاس سلوو پیز

نواندن ووتی:

- فەرعوو قوربان

- هوسین وەرە لام دایشە

هوو له سەر لباری بهردەم پێخەفەکه دایشتو ، چاوی بری یە میر .

- هوسین ، من خۆتکم ئی یە ، تۆ قلیانیگ بو خۆت تیلە .

قلیان وکیسە تۆتەکهی دەرهینا ، که ئامادی کرد بەرد و بهوی یە کهی ئی داو

مژگی ئی دا

- هوسین بیرم له پێ نیاره کهت کردەوه ،

هه پەتای گۆرا ، له دگی خۆی دا نه بووت « تۆ بگی میر به شیوه یهکی تر ئی نه له ئیستی؟

بو یه ووتی؟

- سویند به گۆری باوکت نه خۆم ، مه به ستم هه ر چاکه بووه و هه ر چاکه یه ،

نه ترسم .

میر قسه کهی پێ بگی و نه ترسه ی په وانده وه ؛

- که نیله تۆ له برایه ک دلسۆتر بووی بو من ، بریارم دا له گه لتا بێم ،

به لام نه بێ فیری ده فم بکهی .

پهوی هوسین زیاتر که شایه وه ، به بزه یه که وه ووتی؟

- نه ی به سه ر چاو قوربان .

- نه بێ قووت پا پهیئێ له به ر چاوی نه وخه تله ، وه کو ده ف تیه ئیک له گه لم دا

بجولییته وه .

- قوربان تۆ خویش بیت له وه دا زور کارامم .

(میر) چاوه سوور بووه کانی هه ئگلاووت و که مێگ خۆی کی شایه وه

- له م دووسێ پۆوهی دا هاتوودا پێ نه له وین به ره وشار ، جا یه که دوو

پوژت مۆلەت ھەيە فيرم بکەي

- قوربان ھەگەر من «ھوسین کەیلە» نەبم، گەر وات فير نەکم و وات نەلوپ
خەلکي خۆ شیمان بیت ناس نەو.

بە دەم قاتای بیکە نینەو ھەم باوئیسکی داو ووتی؛

- ئافەزین ھوسین کەیلە، تۆ بپو من نەختی ئە ھەوینەو.

ھەستایە سەر پۆ و سەری نەوی کرد و پاسە و پاس گە پایە دوو، کە ھوو دەروە
بەردە کە لادایەو ھەگەر چي پەرویز تەنێ ئافەزین لە بەردەم چەرداخە کە دانست
بەلام ھەر وورە و سرتە یەک لە چیکە کەو نە ھات ھەم ھەوینە چاک کرد
ھەمان خەون دی یەو، کە بۆ مەلای کە پە یەو.

کە تارێک بوو ھیتا ئەم لە شیرین خەودا بوو، ژبیر چەرداخە کە جەمە
ئە ھات، ئەوانی بە یانی لەوی بوون بە ھەمان تەرز دانیشتون، شوینە (میر) و
(مەلا) نە بیت چۆل بوو زۆری نە بێرە میر بانگی پەرویز کرد، ئەمیش
بەردە کە لادا ھوو ژورەو، سەری نەوی کرد و فەرھووی کرد

- شیونم بۆ بەینە

ھەر ئەو نەوی خۆی کو کردەو و مشک و جامانە کە بەست و کلشە کە کرد
بە سەر پۆ، پەرویز بەردە کە لادا نوکە نیک بە سینە یە کە مسو ھانە
ژورەو کە فیک سەری نەوی کرد و پاوستا، میر لە بەردەم خۆی دا شوینی
دانانی سینە یە کە بۆ دیاری کرد، کە چوار دە فەری ھەلە و گە پای لە سەر بوو،
سەری ھەر چواری ھەل دایەو و کەوتە خواردن، یە کێکیان گۆشتا و دوو
ماست و سێ ھەم قەرە خەرمان و چوارەم گۆستی بێزا و نانە چەورە تی دا بوو.
پاس تەواو کردنی بانگی کردە پەرویز شیونە کە لابات خەزە تکارێک بە
مەسینە و دە فریکە و ھانە ژورەو، کە میر دە سێ شت، خەزە تکارە کە ھوو.

دهره وه . میریش به جل و بهرگه که یه وه خه ریک بوو . پاش که منک بهر ده لادرا ، هه مورو
داینش توان بهرزه بی له بهری ههستان ، میر داینشت و فرمانی دانی داینشون ،
زوری نه برد قلیانین بو میر هیئا و به هه مان ته ز بو یان دایر ساند و که و ته هه لتری
مهلا نه هاتوو

قوربان له نوپزه ، زور نلیات دیت

هیئا قلیانه که ی ته و او نه لرد بوو ، مهلا هات ، ^{بهره} و ناوه پاستی داینشون
هات و سلاوی کرده سلاویان سه زده وه ، هاته سوئینه که ی خوی داینشت
(میوژ) و رگویژ یان له سه سینی ^{هنا} به کتلیان له بهر دم میر داناو
ئیتر ، هه ده که سه و سینی که بهر که و ، بهر دم ^{بهره} گردنه وه ، که و شه باس و خزان
مهلا چیت کرد

مهلا که هک قوی پال کرده وه و ته ز بجه که ی سو تو کرده وه و ووی؟

قوربان گه لیک هینه چاک و چابوکت هه یه ، پیویست به هیج ناوژ طریه ک
ناکات به لام له سه فرمانی جه نابت و ته ریک قوم ته مریو هه ره یولی تیرو که وانه وه
تا پیم به دست انم کو کرده وه و مه ند کلنری یی باس و خوا سمان کرد و پیم ووتن
که چون ئایینی پالی ئیسلام پیمان ته لیت تو له ی چاو چاوئیکه ودان به داینله و
هه مورو سنیک به بهرامبری خوی و ده ست دیری که ریش خوی به سه خوی دینیت
میر بز مه کی گرت و ده ستی بو سینی ^{بهره} گریژ و میوژ که پاکتیا و ووی؟
به پاستی پابه ری چاک ، خوا سه فرزند پکات بو کاری چاکه

مهلا و که هیئا قسه ی بی باجیت ، هه ر چاوه چاوی بوو ، هیئا تا کاکه گویزیکه
له ده ست دا بوو نه یی برد بو ده می ووی؟

قوربان بوچی من له گهل (که نیله) دا نه چم؟

هوسین گریژ بوو ، سه رکار مۆن بوو ، میر که هه ستی به مانه کرد ، بهر ده بز به که وه

ووتی؛

- ماموستا کاری گرنای تو له ناو ئم چه کدرا نه دایه ، تو سه چاوه ی هیز و وری
ئیته ی ، سو پاست نه کم ، من زور بیرم کت کرده وه ، لم پوزانده دا خوم له له ل که نیله
دا به ری ئه که نوم .

هوسین خا و بو وه وه ، سه کار بزه به کت ترت ، ماموستا سنگی سانا زاری لای ده به رانده
له هه مو لایه که وه (خوا سه فراریت بکا) به زره بو وه وه ، ماوه به کت زور پاسی کاروباری
نه و جیهانه کرا . میر داوای داوی کرد ، ئه مهس نیسانه ی نه وه بو که نه یه وی لای چول
بکرت ، ئا و هینرا ، هه مو وه هه ستان به هه مان ری و سوین پاس پزیر تواندن پوشتن ،
میر بانگی له سه ره شکر کرد ، مایه وه .

- برام سه به یانی نه بیته له کار یه وه وه ده رجین

- قوربان هه موو شتیک ئاماده یه خوا یار بیته ، سه به نی پش کار یه وه

بیدارتان نه که نه وه وه ده ره نه جین .

بده ئه بوو ، وهک بیان هویته شتیک به یه کتر بلین ، به لام بی ده نگی به که در پته ی
کیشا ، سه ره له شکر وری دایه بهر خوی ووتی :

- قوربان ، که کارت بیتم نه بیته ، موله تم بدین بیچم

هال ئاوی کرد و پوشت ، میر به نه نیا مایه وه ، که وته بیر کردنه وه [جاوی خوالی خوین بووم
نه بووت ؛ له هه موو شتیک دا به تالو که ی به لام ئه بی هروقت بو کاری چاکه به تالو که بیته .
که خوا سه فراری کردین ، ئیتر هیدی ئه بیم ... ئالری توله ده روونم نه سوینیت
تا نه چه سهر گو ره که ی و نه لیم - بابه بنوو ، به ئاراجی بنوو ، توله ت سه ندرا - هه ره به
تالو که ئه بیم] . هه ستا و کلار شه کافی کرد به سهر یه وه ، پاسه وان و به رویتز نه قه دان
له خوین بری بوو ، که میر پوی کرده چیخه که ، به رویتز پاره ی و به رده ی ئولادا ، هه وه سهر
پنجه که ی پاش که ی نه ندیشه بلوی ، که وته مه له ی ده ریای فراوانی خه و .

۲

بهره به بیان له قپه‌ی سهرله شکر و پهریز بیدار بووه و، سهرله شکر نه‌ی ویست
 میر بیدار کاته و، پهریز بیسی نارد به شوین هوسین دا،
 پاش خو گوپین ، سهرله شکر پیناری کرد جل و بهری دمی‌ی دایک بیت و
 نه وده سته جله له بهر بکات بو‌ی هینا بوو ، زوری نه برد ، که نیله هات و بهری که وتن
 تا که یشتنه بهرام بهر ناو و نه بهری به که بی ده ننگ بوون ، کار نیوی
 داییتا باشتر که پینان که هوسین و ده ننگ هین به چه ند هه نطونک هین بیان
 که وت بوون سه به ده سته پاست دا لاین که پهریزه گردنکیان هاته بهر سهر که وتی
 گران نه بوو ، زوریان بی چوو تا که یشتنه نه و کافی بهی له بناری نه و دیوی شاخه که
 پال شکر دایه سه دوو چارو که بیان داخست ، هوسین و ده ننگ هینه که بهر چای بیان
 شامه کرد ، ته و او بوون ، خور بالاییک له سهر که بی بهرام بهریانه و بهر زو بوو و به
 تیشکی خوره که نه‌ی له و سهوزایی به ، گوله مثلا که و چاوه پسیله و نیرگزه جاری
 نه دره و سانسوه ، میر و اهستی نه کرد یه کم چاره سهوزه باری و جوان بیست ،
 سهرله شکر و ده ننگ هین نه مانیان به چی هیست و به بز نه پری نه کی لاپائی شاحه که دا
 سهر که وتن ، که به سهر ساردا نه‌ی پوانی .

هوسین ده سهاله که له سهر بهردیکی نریک کانی به که ، له سیپه ریلک دا ، پراخست و
 فرموی له میر کرد داییت ، زوری بی نه چوو میر قاچی خسته سهر قاچ داوای
 قلیانی کرد ، هوسین قلیان نه که ی پاک کرده و له توره که که یه و که فیک توتی ده هینا
 پروانزی و خستی به قلیان نه که و بهرد و بهوی به که دای گرساند و دایه ده سته میر .
 یه ک دو متری لی دا ، کلاوو مسکی و جاما نه که ی داکرت و ده سته تی به ناوچه وانی دا
 هینا و ووی .

هوسین ، بهر میکان بو نالی ؟

که نیله ههستیایه سه ری و قورگی پاک کرده و ووتی:

باش بوو قوربان خوتان فه ههوتان ، ده نا نه به هه شته پازوه به مان هه روا له کیس ته جوو .

هوسنی که مئک ئاوی خورده ووه له نیک میر وه که وته به ستهی « نازیزگیان » ، میر دا جوو بووه تیری ، که به سته که ته و او بوو تاما و بهک هه رکیفی ته ندیشهی بو نه ته گیرایه وه [به هاری خورشه ، سهیری ته و سه و نه باره ، ته و نه زمه بایه ، ته و ئاوه پوونه ، ته و ده تله به هه شتهی به ، تالهی تووس به ته نیا ، کی ته لیت له م کرده به ساغی ته لهرینه وه ، تا ته لهرینه وه کی چاوه پرانیت ته کات کی سه ونخوونیت له دوور ته کیسیت سه لهر سیت کی هات کی سنگت بو بکوونیت کی ناوت هه تگریت ؟ ناوی خوت و خیرانه کهت به نه مان تو ته کورینه وه ، تالهی به ته نیا ؟ بو ناوت کویرینه وه ، خوی کرد ، گه پامه وه ، کی بیت بو من بسیت ، کی مهلا ته لهر زور شهنگ و جوانه و به موه دهی مه لایه ، تو بلوونیت سناپستهی ته وه بیت وه چه ی میر له نامیزی دا گووس بکات کی سه ر کار گه رچی به ته مه ده به لام] . ته و او بوونی ئاوانه که و ده مای که نیله له بیر کردنه و بیان خست .

قوربان ... ته لیت چی ، ته سپه کان لیره دا به سته و وه به و شه خه له دا پروین ، که می بی خولکیت به را و و نه م دیمه نه پازوانه دمر بکتهت ؟ . میر پاست بووه وه ، کلوه له ی کرده وه سه ری و مسکی و جاما نه له ی به سته وه و پاش که مئک خوکیشانه وه ، به هه ر دوو هه شتی ، که مئک ئاوی خورده وه و ووتی ؟ دهی له سه ر خوا

هوسنی ته سپه کانی چاک به سته وه ، تیر و که وان و پمه له ی له لاته سیت و پاشولی ته سپه له ی کرده وه و تیر و که وانه که ی دا به (میر) و که و تنه ری ، به ورچه ری به کی ناوشه خه له که به سه ریاله که دا سه ر که و تن ، هه هه وی دارستان وجه تکل بوو

مروٹی تیدا بزر تہ بوو ، ہر چہ ند سہد ہنگا ویک و کافی بہک یان تا فگہ بہ کیان
 تہدی۔ زور کہ لہ کیوی و بز نہ کیوی و پئیوی و کہ رویش کیان ہانہ پئی ، بہ لام بواری
 تہ وہ یان نہ بوو زور خو یان عہ لاس بدہن بو نیچیرہ کان ... بو نیوہ پڑویہ کی
 درہ نگہ گہ یشتنہ سہر کہ لہ کہ کہ بہ و دیودا پروا نیان سار دہر کہوت ، وہ ک
 دہنگہ ہین گپا یہ وہ ، زور سہخت و بہ قولہ بوو ، دیوارہ کہی سپی تہ لہ کردہ وہ
 گہرچی لہ بناری شاخہ کہ دا بوو بہ لام مانی تہ بہر زور لہ مانی تہ کرا بوو ، ووردہ ووردہ
 چوونہ خوارہ وہ ، صیبتا بہ شہ خہل دا پویشرا بوو ، بہ مہز نہی تہ مان نیوہ پڑویہ
 بہ ہاری یان تہ ویست تا بگہ نہ لای دیواری سارہ کہ ، نہ چوون ، زور بہ ووردی
 لہ ہہ مو لایہک وورد بوو تہ وہ ، کہ خور کہوتہ تہم دیو کہل ، میریاری گہ پانہ وہ یان دا
 ووردہ ووردہ سہر کہوتہ وہ ، گہرچی ماندوونہ بوون بہ لام کہ فیک حہ سانہ وہ و بو
 دواچار سہر نیچیک سہرا پی تہ و ناوہ یان دا و بہ و دیودا سو پڑویہ تہ وہ ، پاس نیوہ پڑویہ
 بہ کی درہ نگہ گہ یشتنہ وہ سہر کافی بہ کہی جی ژوان یان . میر کہ لہ کیوی بہ کی کوش تہ بوو
 تہمانیش دوو کہ رویشک و پئیوی بہ کیان کوش تہ بوو ، کہوتہ بر انڈی کہ لہ کیوی بہ کہ ،
 پاس خواردن و کہی مہوانوہ کہوتہ وہ پئی . بہو پنگہ یدا گہ پانہ وہ کہ لٹوی ہانتوون
 کہ گہ یشتنہ وہ لہ سکرگا ، دا بہ زین ، پروان کردہ چہ راضہ ، وہ کوہہ مور پڑویہ جہی
 تہ ہان تہ نیا مہلا نہ بیت نہ ہانتوون لہ نوٹری خہوتان بوو ، دہ یان پرسمیارت لہ
 چاوی ہہر بہک لہ دانیش تواری تری کہ پرہ کہ دا تہ سین . میر جانگی کردہ بہ روٹز کہ لہ تری
 مہر راضہ کہ دا نمان بو کعادہ کیان ، پاس کہ فیک ہینا و کہوتہ خواردن ، سہر لہ سکر و میر
 لہ سہر سین بہک . تہ وہ بہ کہ بخارہ میر لہ بہ چاوی خہنگ و لہ لہ بہ کیکی تری وہ ک
 سہر لہ سکر دا نان بخوات ، ہہر بہ کہی بہ موٹری لیک تہ دایہ وہ ، سہر کار لہ دئی
 خوی دا تہ بووت] تہ بیت پیلر تکی عاسان وسہر کہوتووان دانای ، بوہ دلوٹہ و کردوہ تی
 بہ پرا بہ سی خوی] . سیراد تہ بووت] خوی لہ سہر بیت میر ، تہ بیت لہ تہ سنانگی بہ کی

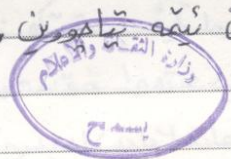
پزنگار گردیبِت وَا لَاتَه نِسْتِی لِی گَر تَوَه .

نان لابرا ، مهلا گه لیسته حی ، قلیانین بو میر هینا ، تاو هینا و یاشان
خه یاری قاس کر و یان هینا ، هینتا بهر و له ده گه منکان بوو ، به لام له لای میر
هه بوو ، نه لئن بهرد له سوئی خوی دا سه نگینه ، نم بهر ش دور نه بوو بیلین له زیستانه
تری و سیوهی هاو نه شی لاده ست نه کوبت .

میر کوبته بیر کردنه و ، پاس که قیلک نم نم له گهل سه له شکر و سه کاردا که و نه
دوان ... زوری نه برد داوی قاوهی کرد ، قاوه یان له سه ، سینی یوک هینا ، دا به ش کر و
مورا به و ، هه سوو هگه له سه له شکر و سه کار و سه لا و هوسین مالئاوا یان کردو
بلاوه یان لی کرد ، به شرطی میر که وکله یانک پیستان کوبت ، چوونه زنگه پیره که وه
سه له شکر و سه و سه لا له سه ^{بیت} یخه که ی دانستن و هوسین و سه کاریش له سه
لباره که .

[بیرایان سه پیتی من و هوسین و بهر و زنگه گهل کار بوو دا ده نه پیتی و سه کاری و
بهوئی له شکر و گه له لام به نیوه نه سپنم ، گه حی هیندهی خوم هوی دل سو زیم پیتانه
به لام نه کن له پری و سوئی باو کم ده چین ، گه لیسته هه ، تاوه دا یانک تا ده زیستان
لی نه که نه و ، نه به نه ده ست ، چوونکه له ده ست کردنه و می نیوه دا نه پرووشک پتله وه
نه سوویتی . گه ده زیستان لی کردنه و قی یان که ون ، نه و می پستی لی کردن ، نه و می جهلی
فری دا ، نه و می هانای هینا و پیر ، خافوت ، منال مه کورن . گه به گری به که تان
سه کوبت کرد ، له نیقه و له خویان ده سه پیتی ده پراسینان بو دا پین و ناهویتی هگه له و می
پتویست نه کات له تاو قیلک دا به پینه وه ... جه کار و سه به کان مان دوو مه کن ده ست
به کار و وهی خویان وه بگرن ، مالی کهس تالان مه کن ، که گه لیسته سه ، باله که ی و
سه له شکر نه سوویتی] . سه له شکر قسه که ی لی نه پری ، به لام هه نه و می کرد
هه ستایه سه رلی و دانسته وه - [له وئی وه کله دلمان نا ، مه بجه نیق و نیوهی

هغه ځه له هه خو يو له کان نيس ته جي ځکه و پوسه پي باهه نزن ، له وي له سره ځاله له
له ناوشه خه له له دا بيمينه وه ، تاخوم ديقه وه ... گهر سي هه خه پراچورد ونه هاته
وهيان هه واليگم پون نزاردن ، نه وازان نيمه تيامون واولي نيمه ش بخته
سهر تولي باوگم]

سهر کار به شانازی به که وه ووی

- [فن نه وه به پاست شانم که به امير وک بيزيت ، چونه کي نه نيزيت
تيا نيمه له هوسان دلياني ، گهر نه ویش بيزيت ، به پاره مې خوت به هيجي کي نه که
له وي نه وه له تو به ناوانگه نه پيت و له به چاوتره و شويني ديار نه پيت ... من وابه پاش
نه زانم سي هه خه که چاوه پي که من و گهر نه گه پستان نه وه سي پوژ چاوه پي نه که من ،
گهر ديار نه چون نه وکاته سال و پي پي]

مير پي کرده وه لا گه لني چاک وزيره کم هه به ، فواسه ريزان کان ، پاستان ووي
- با پير جان و اجيت له به پان به دوو هه خه بيزيت گهر ديار نه پوچ ، هه وره
هواره وه ، شمار خلوقة دن تا نه که پرينه وه لان ، با دور من به وه مانده و پي .
سهر له سگر هينده پير که که به دن بو ، وکسه رسه که ي چي پي ؛

- دهم خوش ميم ، کاتي باستان پوکوت نه کانه وه ، له وکانه ي سي
گه ماروي شمار کرده من ، نه و شمار سه ر قاطي شاهه ناي پون

مير واپار بوو خه وي ديت يان له خوي پانه نه پي له چاوه پي کورت دا فري دهف
نهف يکه پيت ، شاهي دن ناي زولاي (که نيله) پيت ، له به روه بو که ووي ؛

- خه وه کيوه ، فن وکله نيل به نه خا جي پي پي ، به لام هه له شي تا وه
جل و به رگه کاتمان به به ويندا پو بيزن ، وکله پير به با هورنه که مان نه پي پيت
وه ستان خسته ناو ده سي به ک و سهر کار خوي نوستانه وه و به نزي چاله و خواستني
گه شتي چاله وه هورنه ده وه ، هه لا (ايه اکره سي) به هورنه ده وه و له ده وري

گه پاندن ، هوسین ووتی؛

- قوربان با بچیم ده فیه که بهیتم

ته لنین له و زمانه دا همر میرینک ، سهردارینک بستو که زهوی وزارتین هه بووایه ،
دیوه خانیکی بووایه ، پیره تانجی بهکی بووایه ، ته و خوشخوانینی پانته گرت . کاتیک
هوسین که نیله ته و شوخه هه گرت وهاته لایان ، له بهردل پانی و قسه خوشی و
زولانی ده نگی خه نگی خوشیان ویست ، ته ستوانی بچیته ته نده روونی له ژوروی میردا
حیکایه تی بو بکاو بهیت و بالوروی بو باییت و له ته نده روونی تران دا به سته و ئاواز بو
کافره تی خیرانی میر باییت ... حاوه یه تی ژور ته م که نیله یه سایه ریکی گه روک بوو که
به هار و هاوین به سه ره جوو ، کاری کیلله پوهی ته کرده گزی ، پتی ته کهوت و به
دیوه خانان دا ته گه پا له همر لایه کج چه ند یوژیک ته مایه وه و کوپی بهزی بو گه م ته کردن
و ستاباش و خه لای باشی ده ستا ته کهوت ، چه ند جارینک به زمی له دیوه خانی «شا
و میس به گه» دا گه م کرد بوو ... به لام نهی ته زانی که ئه مان پاسی تو له سه نده وه له م به گه
ته کن ، تا کو ته مریو که چوون بو ستورخی شار که ، هه ر له میس کی دا که لکه له ی
ته کرد ، تائیتا هه لی بو هه ل نه کهوت بوو که به ته نیا له گه ل میردا بیخیته وه ،
پاش که میک بیده نگی ووتی؛

- میرم ، نه مریو سئینام یوچه کهوت ، نور به ترخه ، به لام تکای ته ووت

لی ته که م بیوا بکه که ته نیا ته مریو د دنیا بووم .

میر به هیمنی یه وه چاوی تی پری و گوئی تی پانگرت ، که ته و او بوو به زه رده خه نه یه که وه
ووتی؛

- که نیله پیته کی و چا کانه ی ناو پیت ، من لیت د لنیام .

- قوربان پیت ته وهی بیمه لانتان ، له ناوه ندی پانزدا ته م هه لاره و ئه وه وارم

ته کرد ، دیوه خانانم گه م ته کرد ، به ک دوو جار چوو مه ته دیوه خانی «شا و میس به گه» و

ئاهه نلگم بۆگپراوه وچاك ئەمناسىت و لەبەر ئەوهى خۆى خوشخوانى ئە بووه
زۆر خوشى ئە وىستىم ... كچه ، ساكچه كەشى ...
مىر قسەكەى ئى بىرى و ووتى :-

ئاشى چاكە ، كەواتە كارەكەمان ئاسانە ، دەى دەفەكەم فېرېكە .

هوسىن دەستە داىە دەفەكە و ووتى :-

[بە پارمەتت خوا ، قوربان سەبرى دەستەم بلكە ، بە دەستە چەپت لەم لاىه وە
بېرە ، بە نچە گە وەت لە ^{بېشە} وە و بە نچە كانى تر لە دىوى چەرمەكە وە . ئەم دەستەش
هەروا بگرە ... گە رگورانى بە كە (دە قام) بوو ، ئە و لە سەرخۆ بە نچە دەستە پاست
بە ئى بە لەى مە قامەكە بەدە بە چەرمەكە دا و دەستە چەپت مە جوئىتە . گە رگورانى بە
كە (بەستە) بوو ، واتە خىرا تر بوو ئاوا جارنى بە نچە دەستە پاست و جارنى
بە نچە دەستە چەپ بەدە بە چەرمەكە دا و بە ئى خىراى ووتى بەستەكە ، خىراى بلكە
دەفەكەى لە دەستە وە گرت و لەسەر پى و شوتى ئە و گرتى بە دەستە وە و كەوتە
دەفەكەى ، كە ئىلە ئى دەستە كردە ووتى ئاوازى (مەكە گيان) ، زۆرى نە بردە ئىلە
دەستە فووشى لە مە كرد و مە پىس با و ئىستىكى دا و ووتى :-

(- هوسىن بە ئانى پىيان دورە ، لەستە پىو باس بە ئى چالەكە بىت)

هوسىن لەستە سەرخۆ و سەرى خۆى نەوى كرد و پەردەكەى لا دا و پۆلىتە ، مەىر
خۆى كردە وە و چووە ئا و ئىتخە فەكەى ، چاوى نا بە بەكە دا ، بە لأم مە و وەكو تەم
كۆى بوو ئۆى كەوى نە بوو [ئەوهى مەن نىازمە ، بە سە گروشتە ئەگپە درپىتە وە ،
چ مېرىك ئەبىت بە دەفەكەن ... بە لأم هەموو ئىستىك نىخى خۆى هەيدە و قوربانى
خۆى ئەوئىت ، گە مەن بەه وئىت ئاگرى تۆلەى دلم دا بەر كىنە وە ، ئەبىت يان وا بە
زىرەكى تان و پۆى هەموو لاىە ئىكى سار كەم ... يان ... ئەبىت زىانئەى زۆر مەد
ئى بلكە وئىت و بە سەدان بگرە هەزاران مەدال هە تىر بلكە وئىت ، بە لأم ئامادەم

خۆم قوربانى يەكە بەنم [ ]
كە مېك تەلا يەوۋە ، ئەم دېوگە و دېوى كورد ، تا بەنم بېرلە پىئى سېبە يىئى وە
خەوى لىن كەوتت و ھەمان خەولى جارانى دى يە وە .

که له خه و پاپه ری کارینه بوو ، مقومقوی هوسین و په روینز بوو ،
 حلیله چی نه د ته سپیای هاته گوی ، سه ری سوپما نه بیت چی بیت ؟ . به پیری
 نه ما بوو نه مریق قوناغیان شاره . په روینز که ههستی کرد جوله که و ته لری که پره که
 که مای په رده که ی لادا ، چاوی به چاوی میردا ته قی یه وه

- په روینز کوپم نه و گه ره لاوری به چی به ؟

به قورگتایی نیه چه نوسا و وه ، پاش نه وهی هاته ژوره وه و سه ری نه وی کرد و سلادی کرد ؟
 - قوربان کارینه به ، هکانه وین ؟

- هوسین هاتوه ؟

لهم سانه دا غیر پوردا و هکاتی دوتیای هاته وه یا دو که و ته خو کوکرنه وه ، هوسین که
 هاته ژوره وه به میردا نه بق بوو ،

- قوربان بهم جل و بهرگانه وه پرون ؟

- هوسین آله ناوهی قوربان دهرته مین ، نه بیت جل و بهرگی ناسایی

قوربان له بهر داییت ، پاشان قوربان نه کوپین و به په روینزدا نه له ل نه سپه کاندا
 نه یکه پرلینه وه .

- فرمانه قوربان

نه هی ووت و هوه دهر وه ، چاوه پری (میر) بان نه کرد به دهر که ویت ، زوری نه برد
 هاته دهر وه ، سواری نه سپه کانان بوون ، که و ته پری ، هه مان پری دوتیایان گرت .
 له چیته ته نکاودا که پیشته بهرامهر ته تگه به ره له ، دا به زین ، خو بان گوری و جل و
 نه سپه کانان به په روینزدا که پانده وه . لاپالی میایکی بلند بوو ، لای پاسته وه
 دارستانکی چی ، هه موو چوره دهره ختایی تید ابو ، له دوله که دا ، نامه که به هور که هات و
 به ره و ته تگه به ره که نه هوه ، دانستن ، بهر چایی بان کرد ، میر نه بیته زانی سه پیری

کوی بکات ، بو هر لایه کی که پروانی تا و سه وزانی بو ، نیم دیه نه له گه ل خویندی
بالنده کان دا ، تیکه ل به خوره و هاره ی تا و چه مه که نه بوون تا بلو بی و ا قه سه تکی
یان پیک هینا بو ، فیری هه ست کرد بو ، هه ست و سوزی هه را بو ، پاش که مین
لی پامانی دیه نه کان ، له سه گیای پینتای به زانی دانست .

هوسین ، ده فکه م بیری ، وه ره با تاوانیک گه م بکیر .

هوسین هه زی نه کرد به هه هو بوینیک دلی فیر پالو بکات ، ست منانی هه بو و هه سینی
له پیناوی ساتیک شادی میردا سه نه پیری ، به لام به بوینی تر له هه گه لیست وای
زانی فیر نه بوینیک توانای ده فکه مین خوی تا قی کانه وه . ده سینیان پی کرد ، ده ف
فیر و هه بیکه ی که نیله به تاوانی (شیرین په چه پو) تیکه ل به هاره ی تاوی قه دیال بو که
نه بو ، له دۆله که دا نه درایه وه و نه گه لیسه وه کوی خویان و گه روتی نه کردن ، ماوه به کن
خویان له پی هه بو بجه وه ، بو بوون به تاوانیک زیندوی سه وسنه دلرفینه که . وه که
ماندووین یان که ونه خواره وه ی به دیک له قه دیال که وه به تاوی هینا وه ، له و تاوانه
که ون ، چه ند سواریک به ره و پروان هاتن ، فیر ده سانی بو به ریسه سینه که ی برد
هوسین به ده تکی نزم ووتی ؛

میرم فووت هه سینیوتیه ، سینه فووتسخوان و ده ف ژه نین ، بوهر
سویینیک پیرین وولاتی خومانه .

سواره کان هاتنه پیشه وه ، له دوری چه ند هه تاوانیکه وه و سستان و به کتلیان که
شیرتکی به نه نیسه وه بو ، دایه زی و ووتی ؛
- کویه نیوه کین ؟

که نیله زور به ئاسای ووتی :

- قویان نیوه فووتسخوانین و هه واره و هه وار نه گه پینین ، به زی
دیوه خانان گه م نه کین ، ئامه تک به گه و به گزادان که پازینینه وه .

سوارى نُه سِيَكِ بِن ... دمه و نِيَواره بوو ، هِيَت تا زه رده نه په پريبوو ، هَوِيان كرده
 تَلارى (بِهَكه) دا ، به در نِيالى پرى له و كانه وه هاتنه سار ، نه مان چاره چاويان بوو ،
 نه كليس وه كو ساره مَر ووله نه لاولى پَرِه لَه ي تَه نى بوو ، سه بر يان نه كُردن ،
 هه نديك به مِه كدري دور مئى نه زانين ، هه نديكى تر به حيوائيكى نازير ، نه وانه س باش
 وورده بوونه وه به ده روئيسيان نه زانين ، به تا به قى كه ده فيان بچ بوو ، سه روئيسچيان
 كه ووه و جل و به رگيان په سوئى ... كه م كه س به مَوَساخوان وده ف رهنى نه زانين .
 چوونه رُووره وه ، سه له سكر پيش كهوت ، نه مان له ده رطكه دارا گرت ، خوله
 به ووردى له ده كه وان و چوونه رُووره وه و نَسلاوى سه له سكر پارغا ، نوزى نه بريد
 (بِهَكه) بانگى كورده رُووره وه ، كه به بر يان هه سنا و پرى ايسان دان لاي چه پ
 رُووره كه وه دا بنينى ، نوز له (كه نيله) وورده بووه وه ، نه فيس كه هه سنا كرده
 هه سنا به سه ر بچ ووتى .

- قوربان من هوسن كه نيله ي خزده سكارتم

دهم و چارى (بِهَكه) كه سنا به وه و به زه رده خفته به كه وه ووتى .

- هوسن ، كه نيله ، هيت تا حادى ، نه م نيله كه هائيت و چند شاه نيك

به ده نكه مَوَسنه كرت بو كه تم كوردي

كه نيله ده سنا له به ردم مَوَسنه وه گر تيوو ، سه رى پاره سنان

- به لخت قوربان

به كه به رده وام بوو

- نه ي بو گو پراويت ، سه مَلت ماس و پرنج بووه .

به كه پوى كرده دانم توان ، كه كوئخا له نريكى به وه و پيا و ما مولان سار ، له خوار

مهلا و سه ركاره وه به رابعه كه نيله و منزله دانم تنبون به ردم چاره هه لكو قسنه وه

ووتى :

- (ناس تيانده وه ، نه وه هوسان كه نيله به ؟ ا .)

له هوو به ده ننگله ~~پااست~~ (پااست نه كه ي قوربان) يان لايخ به زربووه وه .

به كه كه مئيل له ده فارهن وورد بووه وه پرسى ؟

- (كه نيله نه ي نه م كه نجه كاي به ، سبوويم ي ناوفا به ؟)

پااست نه كه كرد سبووي (مير) زور له باوكا نه هوو ، ته نيا نه م باله به زور هوار شانه تر بووه ،

هوسان زور به سامان ووق ؟

- (قوربان فزي كاري تازه بووم ، ده فارهش خوساري نه كان ، جا نه م

كوره خه نكي كه ره ستره و نه كم كه وتوووه و نه وه سوش مانگه به دلستزي ليم

هيا نه بووه نه وه ... چ سباب سبليت مان ليخ به خوساري به سي نه كه ين ، زور كورتي

ملاك و بي ده نك و به نا بووه به لام ده نكي ناخوسه و نوگوراني وون ناستيت .)

بانگي دا ... «به كه» هوو ده ست نوتر بگريته ، نه وه ي نوتر نه كه رد چ مانو ستاو

دع سه له شگر وه ننگ له بيا و واقولان ههستان به دواي دا . كه هاسته وه ده لا

پس نوتري كرد ، پاس دانيت ته وه فرمان دا نان بهين ، فزي نزي خريان هيناو

فزي نكيان له به رده م (به كه) دا نا و نيت هر دوو كه سه و فزي نكيان بو دانا ، ستره كه

هينا ، مريسي به ته نوور بر او ، قولي به ترش ، گوشتاو ، ماستاو ، قاي پر له

هوه به هه نار و ماست وه نگوين . پاس نان خوار دن گفت و كوي زوربان كرد . (به كه)

به يمان زور شاهه نكي خوساري له (كه نيله) سه ند . قبايان هينا ، ^(به كه) مروي كرد سه كار

ووق ؟

- (هه هويت سبوينا ي باسيان بو ناطره بكن ، سه نيت شاهه نكيان بو نه كيرن)

و باستان پوري كرده نه مان

- (ها باي هوسان ، مپتان دي و چ له باره ي نه و له شگري دوه منوه نه زان)

هوسان فزي پااست كرده وه و ووق ؟

نم هله به ده رفعت بزائین و ساله سار نژکی نه بنه وه به ره و پروپا نه بنه وه و
لوی کوساری خورای مانه طخ بکریته .

(بهله) که مینک دچ ره نکه بوو ، سه رکار له موی خوی به وه ووقی ؛

(قوربان گهر نه دان تهر و وکله پیکه وه نه سووتین ، عین هه ره سه

بیروپای کوئیغام ، جاری هه وه سهوره دوره که ی نژکی بووه وه به و پری
تواناو توندو تووچ به وه به ره نظایان نه بنه وه .

به گه وسه ره شکر که مینک سه بران کرد به به که ^{الذکره والام} که وینه چیه ، پاسان راوی
نادی کرد ، پستی نه وه ی به رده ی به جیره که ی لاسه بران لادری وئاو گتر سه رکیسه
به گه ووقی ؛

(گورینه نم کیشه به نسیکی الذکره ، سه به نیک نه چوهنی بو نه به سین و

هه ره ام شوینه دا راوتی له سه ره که بران)

هینتا قسه که ی نه طاونه کرد بوو ئاو هینرا و نه نیایه که خزیه کار به جا فوله
له (بهله) هوه ده سانی به ئاو گتران کرد . دانسته وان هه ستان ، سه رکار و هوستین و

فوله پیکه وه چوهنه دهره وه ، سه ره شکر به (هلا) ی ووقی

(مامو سا هتور به به گه نسی پینه)

به گه ، پاسی نه وه ی مژکی له قلبانه که دا ووقی ؛

(هلا تو به نده ی خوا و عینی هه روا ، تو دل سوژی خه لکه له ی مین

هه روا ، به لام تو باستر نه زانیه خوا هی لپ خوسه و نایا نه لختی چیه گهر هه
له نینتا وه به ره نظایان بیسه وه ، کوساری زور له هه دوولا بکریته ، خوی نه و

کوروانه نایه ته وای من)

ماموستا که مینک خوی قیت کرده وه ، قورگی پان کرده وه و پاس بیسه یلا ووقی ؛

(هوای گهره فهرانمان لپ نه دان بو پاراستی حاجی ره وای خورمان ،

هيمان له توانا دايه دريځي نه کله چې ، بهري دور زمان به پورې تواناوه بگرين ، به لام
قوربان مينش له گه کونجاوسه کار دام ، له بهر نه وهی نه وان ده ست نه پارتيزن و
جاري له نينه وه دورن يا پست به خوا پيه ستين و نارام بگرين .

(به گه) که وته ده راي بگرينه وه « تو بلخي ميت پاست بن ، نه لخي ميت قسه يان کردوه
به يکله ، يان نه ترسن و نه يانه ویت نه شگره سووره له خو يان دور بخه نه وه .
به لام من نه زانم [مير محمود] چې نه ویت ، لاله ی باوک نه ویت ... نه يه ویت

نه لکه که له خو ی نه ورور نييت و نه مانيش نه زان ، نه و سهری مني چنگه بکه ویت له هيچي
تری له وان نا ویت ... به لام به و خوا به ی گيا نه ی به ده سته تاده ستيلک به نييت و

بتوانيت چه ک ه ليگوتيت ، نايه لم به او اي خو ی بکات . نه وه هوو خز نه ته ی
نه لکه که کردوه ، نه نييت له پرورنگي وارا ، مالکه که بده نه وه ، نه نييت قورباني به هوو
ستيلک بده ن و گيا نيان بخه نه سهر ده ستيلک بو پايه داری من ، بج به گنگه واپاش

بووه بو گه له که ی ، باوک ه هوو ه تيو وک ته و ما ویت بووم ، ده ستيلک ه هوو
بچه ستيلک بووم ... به لام پاست نه کن ، له شکری نه و هييتا زغر دور و

بوچي من له شکری خو م له شار دور بخه مه وه ، دور ني به گه ر له شکرو
سهر له شکر دور که و نه وه ، ناپا که کافي شار پيل نيتم بو نه نينه وه .

- ۴ -

- (قوربان ، تو بائیت بتوانین له شتخک بگهین؟)

هیر کلاو و جامانه که ی داکرت و فریخی دا سه ریخه فی سه چارپا دارینه که ، ووق

- (که نیله ، له وه ناچیت به زووی ستمان هینکه که ویت ، به لیم واتی له یستیم ،

نالوتیان ، زوره وناینه ویت خوین له ناکره که وه بتلین ، به لیم له بهر ره وه ی که وا

ده که ویت لیسان بیفتم برب ، دات به خوین دا نگرین ، به لیم یتم بچ ^{دوین} ~~دوین~~ .

ته پی ی بیسه کهک تا نه هات ، نزلیت نه بویه وه ، له ده کا دا ، چه ته دلین

به کار هوی کرد به زوردا ، سندی کرد

- کورینه خوین ناماره کون ، به که ناری به خوین تان دا

ده فزمن ساویلکانه ، به که مینک که وچه به ووق ؛

- باسه ، ضرمان (به که)

که ده رگالی داخسته وه ، ده ناکه نیله نیله یان ^{بازار القهقهه والامله} بی ده نکی نه وناوهی سه ق کرد

- (قوربان و یست چی به هوروی؟)

- (نه ، له به چهره که ی به ایه رمانه وه ، کیریم دس ، له یتم دا سوخی

وام نه دیوه ، چاره کافی هینده گه سن و نیطای هینده گه تم بویه ، له وکاته وه که پرده که ی

دادایه وه و بزر جو له هوست که لیم سیمیم لی بزر بویه و له دوینت سه وه وه له گن

هونم دا لیک نه ده وه ، له وه نه چیت ناو نه بیت ، وه ک بیناسم .

- (قوربان به سه ری مزانه که نه لیم دوی سه و ، له هه ودا غسه ت نه بزر کانه

هه ره تم دیو نه و دیوت بویه ... من وام لیک دایه وه چی سه رینت لی گورابیت و خه ویت

لی نه که ویت).

- (نه خیر که نیله تا دره نظانت ، هه وه له چاوم تورابو ، چاوم نه کرده وه

تاریک به که ، نه سه قاو وینه ی نه و کیریم نه هاته وه بهر جاو ، چاوم نه نوکانده وه

زوری نه ببرد و هکله له پارتیزدا بیت بوم ، نه هاته ناو چاوم ، نازاسم که ی خنوم
 لته که ورت ، خه وکای سه بریسیم دی (له قه دیا لکای سه و نه باردا بوم ، هه ستم
 به تینو به طه یه ک توند نه کرد ، ناوم له خواره وه دایه وه ، چه هه که ی جاران
 ووسک بوم بوو ، باوک خوالیکوش بوم ، له هه گله که وه لته په یدا بوو ، ووت
 کویم خیره واته نظاوی

- (ووتم بیا به ، که بوم ووسکه ، زور تینو مه)

- (کویم خنوم هه ، لقا راسته پرت نه که تبه تاقه کان ، ناوه که ی هیچکار
 ساز گاره ، تیری لته بخوره وه ، هیت لته یه لته یه پرکه ، نام نه فاده به پروه شت
 نه ده محت ، که الله کلوره که ت هه تکیش و نه مهت پرواند له ناوی تاقه کان ناوی
 بده)

ویستم لام دابینه بیت ، که قیلک پاروخواز بکه یین ، وه ک فریسته وون بوو)
 - (خوا به خیری بگریت ، مهلا لیه خیه ، برانین میون لکای نه دانه وه ، به لام
 قوربان ناو پروناکی به وده که ویت فری گوره ش نه و به پری له ترو چالی به)
 میر نه و جلانه ی له بهر کرد به اک به دیاری بوی نار دبون ، (هوسین) یس
 نه او خوی کوکرده وه ، که وینه پرت به ره و (دیوه خان)

زور بکای دیز و پان ، له لای زور وه سه کوی به کی تیدا بوو ، دوو دوشه کخ و
 دوو سه رینک گه وری به پری له سه ر دانا بوو . زور وه که لبادر زور کرابوو ، لقا به روکوه
 به ره وه دوشه کی تکل پراخا بوو ، سه ره سه ره کار لای هه یی به گه وه دانسه بون
 مه لاش لای راسته به وه ، میوانته یان هه بوو هه خه ریک ده بانی له بهر یستین دا
 بوو نه زیبایی کاره باطی لته نالاند بوو . که چوونه زور وه سه ر و یان کردو پرتیزان
 بو به گه نواند ، له سوینی دوتنه یان دابینه تن ، زوری نه ببرد نوکه ریک به زور دا
 هات ، سه یی به کی وسی به ده سه وه بوو ، چه ند قاپینک گوئرو مئوری له سه ر بوو

یەکیلیان بۆ ^(بەگە) ئیتر ھەر دوو کەسە و قاپئای بوردانان ، نوکە رتای تر بە سینی بەکە
 ھاوۆلە ی پر لە ئاوە وە ھات بە ھەمان نەزیت بەسەر دانستنی توانی دا گێرا .
 نوکە ری سانی ھەم چاھنای گە وری دۆی ھینا و لە بەردەم ^(بەگە) دانا و
 ھەمان نوکە ر ھووہ دەردە و گە پایە وە چاھنای گە وری تر دۆی ھینا و لە ئیستە وە
 بۆ ماوۆستا و پاستان بۆ سەر لە شکر و سەر دار و پاستان بۆ صوانە کە و ئیتر بۆ
 ئە وانی تری گێرا ، ھەبوو دۆ ساردە کە ی ئە ھواردە وە ، ھەبوو نە ی ئە ھواردە وە ،
 وادایر بوو زۆر ترش و کە سکون بێت ، بە فرتای زۆری تیدا بوو ، غە ریکە ھە زوان
 توئری لە سەر بە سینی و ، زۆری نە برد ھینتا بە تە وە ی دەست نە برا بوو بۆ
 گوئز و مۆوژە کە ، ھاتن لایان برد ، نوکە ری تر قاپ و قاھنای زۆری دارنە یان
 ھینا و لە بەردەم دانستنی توانی ^{الغناة والاع} دانا و سینی بەکی پر لە قاپە چیشای یان لە بەردەم
 ھە بەگە و ماوۆستا و مە کتای تر ^{بەردەم} صوانە کە و سەر لە شکر و سەر دار یان دانا و
 ئیتر ھەر بەکە و قاپە چیش تیلیان لە بەردەم دانا ، گوشتای زۆری سورە وە کرا و ،
 برنجی سەر بە کشمیش و گوئز ، شلە ی گوشت چە لە و سە و زە بەکی لێرە و لە و ی
 دانرا بوو ، پارش ھواردن و لا بردن خانە کە (بەگە) پالی دا بە وە و لە گە ل ماوۆستار
 کە و تە دولان :

- (ماوۆستا ، لە بارە ی بابە تە کە ھە ووتان چي و دروا قسە تان چي بە ؟
 ماوۆستا کوکە بەکی بۆ کرد و قورگی پالک کردە وە و لە سەر ھوو بە دەنگی بەرز ،
 ھەر کە س گوی ی لە دەنگی بوایە ، ئە نزانن کە شین ئە دانە ھوی تارە نک بەرز تر
 کاتە وە ... وە کە دە رتە کە و ت ، ماوۆستا بۆی ھەبوو لە دلۆ ھان دا دەنگی لە دەنگی
 بەگە بەرز تر کاتە وە .

- (وە ک ووتمان ئایین پەرزمان فەرمانی ھو ئامادە کردن و پە رە نگاری
 دەست در ئیکە رابغان یی ئە دان ، بە لام تا ئیستا نازانین پری یان لە کوی یە و

کهی نهچمن ، با خومان نهغه نه لنگرکيه وه ، زياتکي بچ هوده مان لخت بکوهيت
 سه کبار را بست بوه و که وته سه ره لنگرکيه و له سه رطبي دانسته ووتی ؟
 - (قوربان له هوه دهنگه وهه والنگه ناليت که مینک له و دیو ده ره بده وهن ،
 دياره پرويان له ساره) .

(بهگه) چه په سا بوه ، به سيناو پيئي گيلانه ، چاوی به ناو دانسته مان دا نه لنگر
 - (برانه سيوه دوا برباران چيه ؟)

غه لبه غه لب که وته ناو خه لکه که ، سه ره لنگرکيه هه سياه سه رطبي ووتی ؟
 - (قوربان له هوه کاريک دا بپروپاي به پرتان و ماموسا له پيشه وه به

بپار بوجنه نجانته ، مادام ناپيني پيرورمان خه مانان لخت نه دان به هوه
 هيز و توانا ماموه ده ست زور داران بپرين ، نه وله سکره گونده کانيان
 و پرتان دوه ، که لسته و نه نه و دیو ده به ند ، نه نيا پرتان به ره و نه به . که رپيم

بدهی واپيش نيار نه کم خومان اعاده بکين و زياتر به ناکابين ، که رچي
 سوره سواره کانيان اعاده بونيان ناوی ، چاوی سه و تخون کيش و ده ستی
 پولا ييتي ... به لام ناپيت هوه و ا بچ باک بيش ، له سکره که بمان نه نه وه نه ده

ده نه وه نه بيه ، که ر بمانه ویت ناپه لين هه نطاويکی تر بيه پيشه وه
 به که بچ دهنگه بوه ، سه ره لنگرکيه چي موی دانسته وه ، دهنگه پسته گيري
 که وته ناو دانسته توانه وه ، پارت که مینک بچ دهنگي (بهگه) ووتی ؟

- (که واته با جاري زياتر لختي بکولسینه وه و به له نه کين ،
 (هوسه ين) ، کوان ، به زفکيمان بو که رم بکين) .

بچ دهنگي و دله پراوکی دیوه مانه که ره وی به وه ، هه که س لای موی وه موی قيت
 کوده وه ، هوسين سه رو کلاوه که ی پرتک هست و به دهنگه هوشه که ی ، وه که موی
 که وته موی نين ، هوله س زور کارافانه پاره دوی به سته له بوه بوه ، ده خه که ی

له گه ن ريلنجات . گوازي (سرين په خه و) يان چه نه جارنگ خي ووتنه وه . خوله
 واله گه ن گوازي (گازنر په هار) دا گواينه بوو بوو ، خوي له بير هوو بووه وه و
 حاوي له سه ر په خه ر که ي به ر ا به ر ي بوو ، که مياگ سله را که چه نه جارنگ لادرو
 هه مان گيري دوتني دوو جار ده ر که ووت . هه زي نه کرد دوو به دوو له سه و نه با گري
 هه د پانگ دا بوو نايه و له به هار که دا بوو نايه ته وه . له کاتانه دا واهه سي نه کرد
 هوپني به هه و کله ر ه سي و نه سکه خه ني ر ياني به وه له (ميري ميران) به هتبار
 تر هه بيته . هاوره جي هه سي به هه سگ و هه ناسه ي قول و گوازي به هوپني و
 هه سي په سه ني موه خايه تي به ... له هه هوو حيرانت به ده سه لاد تر هه بيته .

نم به هتباري و هه رانه که نيستاي ، هه هوو به هوي گوازه کافي . هوپني هه
 خيه ، خو نه وه نه و چوار ساله هه هوو ساليگ سه د جار پتر گوئي له هه مان نم
 گوازه نه بيته وه ، به ده نكي هه مان (که نيله) ، به لام بو واهه جار له ناخه وه
 جولاندي ووا له ناخه وه هه راندي . خه ريگ بوو گواوت بخوازيته که له راستي دا
 ده قارته ني يا وه ري هوپني بووايه ، خوي به که ووتنه حالي ده روپشان به راورد
 نه کرد ، له و پروا يه دا بوو ، بيستوانيا به کافي نه مه ياندو نه ي نه هتبه چر که به ک
 له کاتريزي پروا گاره وه بيته .... ، هه سي نه کرد که هوپني به ده عاره کافي سه روپاي دا
 هوپني يانه ، چيهان له به ر چاوي له جارن روپشتره و زور سه ر نه جي له و تابلوي به
 دا له سه ر ديوي به ر ا به ر ي کسرا بو و چوون فه ر هادي سيته و زير به قولنگه که يه وه
 له به ده م سيريته قه شه نگ دا به هوک دا هانوه ، مژده ي بريفي بيستوني نه داني .
 چه ندان مير دين و نه چن ، کاميان واپه نه مري له ديوه خانان و دل و ده رووني
 خه نگ دا نه مينينه وه ، که ميکيان نه بيته زيندون و له به ر زور چاوي يان به دکاريان
 نامرد ، ده نا گسگي ميروو زور زوو پاسما وه سيان نه سپرينه وه ، به لام فه ر هادي
 قورباني ده ر هه تا دل له ليدان دا بيته و خوپني بيزويته وزمان بجو ليته ، له دل و

ناخی خه لگی را زیندووه و بهیت و بالوری پیا دا هه لئه دریت ، خه لگی به پیزه وه
 به نمونه ی قوربانی و دلستوری ئه پهنه وه ، ئه بیت خه رهاد هوی نه مری سیرین
 بیت یان سیرین هوی زیندووی خه رهاده ، یان هه ردووک هه لگری به یامی
 قولترین هه ست و پارو خوازی مروقتن . تو بجاییت له سه رده می چ میریک را
 بووبن ، کئی وه لأم جانه وه ، نه من و نه کس له وانه یه ناوی ، ته نیا نادی ئه و میره
 نه زاین ، به لأم له گه ل هه موو خور به یه کی دئی سیرین دا دلمان دا ئه خوریت و له گه ل
 زرنگه ی هه موو قولنگی خه رهاد را پتر پریشکمان به زینده که مان دا پرؤ ئه چیت .
 (هوسین) له به رگه ری و خوربانی لای ناوی باش نا گای له (خوله) نه مابوو ، به لأم
 جار جاره سه رده نجی له به جهره ئه دا تا بزانیته ئه و سوخه کی به وای له میری
 کردووه باسی ئافزوت بکات ، ئه مهش سه یربوو ، نه ک سه یربوو ، به لکو ئه وه قی
 میری ناسیوه و له ده قیلک دا هینتا فیری گه وره مابوو ، گه ری سه رده سه سی
 کورانی وولایته که بوو ، به لأم که س نه ی نه ووت نه ویش له گوشتا و خوین دروست کراییت .
 وایان نه زانی له بولایان سستیای ره قتر دروست کراوه ... واییت تاش ده سته و سانی
 جوانی جوانیله ، (هوسین) من جوانی ی دی ، به لأم ئا گرتیای له ناخ دا کرده وه
 [خو ئه وه خاتوو (خاوه ر) ه . به راستی جان تیکه وین ، ئه تیا چوون تم باره راست بکه هه وه
 نه بیت تا سه بدای نه بووه و نه بووه به خه ون و نه ندیشه ی ، به (میر) بلیم نه نه دوته ی
 دورنه خوینتیکه به قی ... گه ر بکه ونه داوی به کئ ، کار له کاره ترانیت ، خوایه نه وسای چی
 بکه یین ؟ ... به راستی ته له زگه به ی ئالوزه ... ئه هه ها تووین داوای سه ری باوکی نه که یین
 یان دلت خاتوون] .

گه ر هوسین له ریشه به دا کارامه نه بوایه ، هه رزوو به نرم و به زنه که یان سارد
 نه بووه وه ، نه و به و خوره له بگرگرنه وه داییت ، چوون ئاوازی بو ئه وورتیت ، به لأم وه کئ
 ئه لیت ئاوازو به سه کان تیکه ل به خوینی بوون و بئ ولسیت و ناٹ له سه زانی پیکه ئه به ستن .

(باشتر وایه بی بی بلیم ، باگوهه که قولتر نه بیت ، به لایم نیستای بی بلیم ، دوری نه به پوریک بپله ریت ، ناسرکرامان بکات ... بایگه پرینه وه لای خو مان ... نه وسای به ووردی کای نه که به نم ... به لایم کای نه لیت نه و خاتون جه به سته ، کای نه لیت نه و کای به دوریت نه و سه برای بووه ، باشتر وایه که نیله کلام بگریت ... تو که ی واهه له سه بوویت ، نه بیت بیایو بیت بیایو ... شیتک ده که به سیمانی له دوات ، نه سیت به هه له دلخ حیرت به نه چیت).

که رحیم زورین پرست به لایم که (به که) خوی نه هاتایه و ده م خوشی و ده ست خوشی له نه گردنایه ... چه نده به ده وام بوونایه ، نه ماندوو نه بوون ، نه هه ستیان به هه نکادی کات نه کرد ، که نه پانه وه زور که بیان و پاسه وان که که پرایه وه ، هوسنی واهوی ده نه خست که ماندوو نه که شیتکی له ده م ده رحیمت و به سیمانی له دوات بیت . به لایم (میر) که رحیم ماندوو بووه ، به لایم وایر بووه خوروی قولپ نه دات و وو شهکان له که رووی دایر بوو پینانده؟

- [که نیله ده ست خوش بیت ، به پراسی نیستایم که نیمه چه ند به خنه وه رین که خوشخوانیکای وه که تو مان له ناودایه به لایم سه بره ، نه وه چه نده من گویم له (کازیر به هاره) بووه ، به لایم نه فسه و وام نه زانی که به کم جاره له زان نه بیستم) هوسنی سادو غه گلین بووه ، سادبوو به سنایشه ی میر و غه گلینی نه وه بوو که نه زانی قسه کافی میر نیسانه ی عیبه و به ره و چه بیان نه بات ، به لایم له که ل خوی دایر باری دا که خوی له بابه نه که بدریته وه ، به لایم تا به یاخت ، شیتکی بوو روون نیسه و

(قوریان تو ش زور ماندووی)

(که رحیم کاره که ت ماندووی نیلایه به لایم تا بلی خوشه ، ده فزه نیش

خوشه)

هه ردوکیان دایانه خاقای نیله نیش ، سه روکلاوو جامانه که ی داگرت و پسته نیله که ی

کرده وه ، (هوسین) یاسن نهو له سه ریخه فه که ی له سه ریست پراستا . هه ردووله ی
ده ستا خسته ژیر ته و قه سه ری و به بنه میچه داره پراکه دا نه بله ق بوو

- (هوسین)

- (به لک میرم)

- (هه وقت ؟)

- (نه قهر قوریان هه هه هه هه هه هه)

(هوسین) نه صرپه ديسان دیمه وه ، نه زانیق به لام جاره هه ست
نه لام هه فیس وه که تو وه که هه هوو نه هه هه هه تر نه سیت دلم هه سیت هه وام
نه زانی نه تکی پوره کار دلی مراندوو هه پیری کردوو ، به لام هه سیتا له سینا دا
ته به ی دیتا هه بگره داسنه نه هه سیتا]

- (هون قوریان ؟)

- (نازانم که نیله ، به لام گه رلام کاره بووه وه هه سیت سوراجی

نه و کیره کیم ، بیدوزنه وه)

که و نه بیر کردنه وه (که تو له ی باوکم کرده وه ، به سیت له هونم نه که وه هه باوه جاخم
کویر نه پیته وه ... هه هوو هه دل و به زری و تو له و بگره زیان هوی بوچی به که گه
مردفیلک نه تو سیت نه و به یاهه بکه به نیته نیلخ که به زدان و زیان یچی نه سپیری سیت ؟)
- (نه لیم که نیله ، تو هه سیتا هه تفاوت هونم نه سیت ؟)

هوسین وه که ئاوتکی ساری بکه ی به سه را ، هه وی له چاو پره و سته وه هه راست بووه وه
گه تارکی نه بووایه ، بزه بکته نه دی دهم و چاو هه پانه له ی روشن نه کرده وه ؛

- (قوریان ، هه هوو بوونم به (ئاوتاو) وه به نده ، که ئیتا ئای دورم

کاره که نه بووایه ، ئارام نه نه گرت ... ئاوتاو ... سه چاوه ی هه هوو ئاوازه کانه هه ، ئاوتیت
بیسوئیم ده ناله دلی هونم دا له بیاتی (سیرین په بجه رو) نه لیم (ئاوتاو په بجه رو) و

له جیاتی (گنازی به هاره) نه لیم (گنازاو به هاره)، قویان نه نیا که گافتاوم دی که زانیم
 من پیم له زان نه ویت؟ ، نه بیت من له هارا هه لیم به لیم وا هه ست نه کم که نه نیا
 سینه به زاننه وه به سینه وه، قویان ساچه بیت وگه دا بیت ، ناخی خون
 سه چاوهی سادی و به فبیری یان غم و سوگواره ... پراسه نه سیت من تا ناسیتک
 قوم به ستانه له خسته به م به لیم له دکانه وه که به (گافتاوم) گه سیتوم و به
 ناسوده بی له سایه ی کوره نه لیم ، هه ست نه کم بوسیتک نه لیم) .

فیر گوئی له (که نیله) بوو به لیم له زنده فووی نه دکانه را بوو ، که به سه که و لووی
 نه پینه ساره وه و فخرمان نه دات که سو راجی تم کیره ی بو کون . که (هوسین) پرخی
 (عری) بیت هه ستا جاجمه که ی پیدا دا و فووی خسته وه ناو جگله که ی و هه نی
 و فاموسنی له باوه سالی گرت .

چیت نه نگاو بوو ، فیر بیدار بووه وه ، هه ستا (هوسین) له شیرین نه و دا بوو .

هیزی نه کرد بیداری بکانه وه ، فووی کو کرده وه و ده رگله ی کرده وه ، به راه به چیا
 سه خه که وه ستا که چه ند پوژر نیله له وه به رهاته ساری بو پشکنینی ری و سوتنه کان
 سار ، له فیر سینی سه فزی کال نه بوو ، گوئی تاریکی تیدا چیتا بیت ... نه رهه باه کن
 له پوژر ناو وه نه هات ، هه سینی فووی یخ به خشی ، هه سینی سه بر بوو ، بوونی گرت بووه وه
 واهه ستی نه کرد به که جاره سه فزی چیا بیخیت و هه ست به سینه با بکات .

گه پاره وه زوره که ، ده رگله ی پاوه نه دایه وه ... چوه سه ر جگله که ی ، ده نه که ی
 گرت به ده سته وه ... هوسین پاره ی و به یانی فووی لته کردو که دی تم بوسینه به ه
 هه سینه و جاده که ی هه نایه به رده ی (عری) ده و چاو بسوات

- (عری و دایاره نه وسه به جگله ت را ها بیت؟ نه وکی چاکان کرد)

- (خه بردی وه ، پیم له قسه کان تو نه کرده وه ، نه عزت که ی

خه م لته که وت ، به لیم هه مان هه م بینه وه)

- (خواهت گات مژدهی پاسته و خوشی به)

زوی نه برد، پاسته وانه که هات بو لایان و قوی گه یاندن، که (به گه) بانگیان
ته گات بو (دلیوه خان).

که گیشته دیوه خان ، هه مان پیا و ماقولانی دوتیی لای بووا به لام (به گ) هوبوو بوو ته نده روونی ژنان . هه که هه سئی به دل نه نایه ک بگردایه ، نه چوه ته نده روونی ژنان بولای کجه که ی ، نه لنین په بجه به کی به هه هه که بجه ی گوی نه وی ناگورینه وه ، لای ناگورینه و ابیت هونکه قله له وهی هه قده ساله به لاهه نلون و شیر « گوتی نه کات ، نه نیا داوه به یادگار هه کافی رابردوو دایکی به وه بهه سینه وه ، قله له وهی تا قانه ، سینه ی زور له دایکی نه هیت ، له هه هه بوونه و ک بینه دایکی دا ، که نه هیت ته نده روونی ژنان باسی دایکی و خوشه و لستی به که ی بو (خاوه) ی چی نه کات ، تا وای لای ها توده ، به نه به باه کی به بانان رابجه کی و هه هه سائی له و زینه هه و دایکی کاسوره سوره سوره بیت و بیانه لستی زنی ته سپه که ی و بیفرینه ی ... ژنان لای خاوه ر بو بو به خوشه و لستی و خوشه و لستی سه رکشی به . هه لای باوی و خوشه و لستی نه بو ، به لکو هه هه وانه ی نه یان ناسی یان دیویان خوشیان نه و لستی ، هون خوشیان نه ویت ، زور مندالی له هه تیوی پزگار نه کرد و ده سئی لای ده ستان و نه هوی لای که سان بو ، له نه و زور چه ژنی دروینه و چه ژنه ئایینی به کان دا نه چوه ناو خه لکه ره شوکی به که ی که له که به وه و به ژنانی به سه ردا نه به خسینه وه . به که زور جار هه سئی نه نه کرد کوی لای به و به گاه ی به که ی نه بو کینه وه ، به لکو (خاوه) به کارانه ی چی کوی و هه چه ی بو گرتیوه وه . هه جار ی که ره گ (خاوه) ی نه کرد ، نه ویس به شه رمیله وه نه بووت :

(باوکه گیان ... ته وهی من ته یکه م دتو پیت لایه له ده ریای پیاوه تی و لای بوردن و چاکه ی تو ... بو من شانازی به لای به لکو نه کی سه رشانه که بجه هه سه ر په چه له کی خوم ، کورد نالیت « گیا له سه ریچی خوی نه روینه وه » .

بلوکه گیان من به ختیارترین مرقوم که خوا باو کئی بی خهوش و چاک وک تووی داومه تی
خواهر بت هتایت بومن و یوگه له په سه نه کت

وه نه لی مرقوم فریشته بیت ، بی که ردوی خهوش بیت ، مرقوم فی به
هله ی نه بیت و به جی په سیمان یو سیک ، یو کاریک نه نه بیت ، نه لبه بت (به که)

لی فریسته خایه ، له مورتس و خور به بی که زور سهوی بی زور نه کرده و نه و بود
که نه ترسا ، پوریک بیت (خاوه ر) له به دکاریکه و به سیک له پاردوی خه راندری به که ی

بزایت و یان نامه زیک سیک له و باره به و بدات به گویدا نه و سا به پوریک له نافه و
پروختیت ، له مورتس و لیستی و سنانازی به که ی لیستای بگوریت به پرق و کتبه و

پرتی کرده و ، له مورتس دا به هله دا نه بود و چوتله به که که فریسته نه بود ، دو سنا و
دور مکت هه بود ، به سایی که کوری نه بود زور که س هه له لیستاه که لبه یان بولان

بی کوری (به که) تیگر کرده و ، دو مورتس به بود ، به و نه نیوان باو ک و کچه که ی ، له لبه یان
به نه نه ی نه توانی نه و پوره بیسته بیس چاوی خوی که (خاوه ر) ی لی به به نچین و

که و نه نیوانیان ، چی بجان باشه ، نه لی خوی بگوریت ، یان له وانه به ساری خوی
هله لیگرت . چار چاره که به خوی دا نه بود و نه زور په سیمان بود پوریک بود بود

بستوله خاکیک ، نه دور منابه بی که و به و ترسه و نه ی یو خوی دروست کرده .
~~.....~~

هه ر که (به که) له نه مورتس نران دا ده رلوت ، خاوه ری کچی و ک فندان به ره و
پروی خای ته قاندو ده سائی کرده ملی و که و نه نه لونه و لا حاج کرده ، نه ویش

ده سفا خسته که موری و ناو چه وانی حاج کرد و سنان به سانی به که چوتله لیست
دیوه خانه که ؟

(کیر ه جوانه له چی دای ، چوتی ؟)

(زور باشم به سایه ی خاوه تووی ناز نه و ، له زور و نه نه دلیوی و زور

به پړوښ لوم لوان).

- (کچي څوم چي کله؟ ... لورم هيڅکله که وه و هر ده مهی هه والکام بودین.
ناهوی څه فتهت بده چی ، به لام له سکرلی بی شوکار و درنده له پری دایه به ره و
سار ، هوا یاره سیمان بدات. تائیستا چی یان هائیسته بهر ویزانین کردوه و
پاکردوی گونده کان که مووی پوه له سارن ، به لام که چی له نیازی نه و (میره)
دنیام ، به لام ناهوویت به څو پالی څومان دوو چاری هه ننگ بکین ، به لام که هر
سورین له سر نیازی بهریان واناچار نه بین بهر څاریان بسنه وه).

- (تا کوئی هاتون؟)

هه ناسه کی قوی هه کینا ، ده ستی خسته وه سه رسانی کچه کی

- (کچي څوم ، گوئی بهم ستانه مده ، که چی توښی وه که پیاوی به لام
نه مه کاری پیاوانه).

(څاوه ر) نهی ولیست زیاتر باوکی بدوینی و بهم هاتنه ی زور ساد لوم ،

- (نهی څپتان کردوه باوکه؟)

- (ده به ندان ته نیوه ، چه ندوه چه نیقیلمان له سر داناوه ، چه کداریکی
جاسیس پاسی نه کهن ، نه پیاو ونه بالدار ناوانت بیه پرتنه وه ، ته نیانه و
که پوک و بازرگانان نه بیته پاسی بسکین ده وازمان یو نه کرتنه وه).
- (به لام چاره جاره دهنگی دهف وگورالی له دیوه څانه وه دیت).

ناوچه وان کړ کړد ، هه ناسه کی قوی هه کینا؟

- (نهوه بیرو پرای سوپا داره ، نمانه ویل هه له سیتاوه څه لکی پتوقین و

بیان څه نیه سه ، که لکه لهی هه نلوه ، نه مانه ویته به نه ریته باوو یا پرا ایمان دیوه څان
گرم و له سر لیست بیت پتوقین).

(څاوه ر) نهوهی نه ولیست ، چی داوه به سر له سکر و هه نلوه ؛

- (قوربان دهنگی نه و پیاووم بیست ، باوه پرانام شهنگی لای خوومان بیت) .
 - (راست نهکی کیم ، خهنگی که ره سیرن ، یونان په یاد کردن ، پریان هیناوه ته نره) .
 نهکی به ههک زانی ، هه لئی باش بره حسینیت ، له نزیکه وه (دهفاره ن) بیست یان بدوینیت .

- (باوکه گیان ، که پیت باش بیت هه نهنگی له نزیکه وه گویم لی بیت ،
 نه لئی بیت حجه باه ؟) .

هک بدهنگه بو ، ده سالی به سستی دا هینا ، هون ری ایدات دوو بیگانه بیچنه
 نه نه رووی ژنان و له نزیکه وه دونه و ده سینه خوشکه کافی بیینن ، به لام (خاوه)
 داوی نهکی طه نهکات ، واکتیر له کونه که وک ، نه لئی بیت صدالئی گروله ؛
 - (باه گیان له به رت ، هه نهنگی) .

به ووردی طای پروانی هه زرده هه نه بیکه هاته سه رتوی
 - (کیم ، به لام) .

ده سالی کرده علی باوکی و نهام لاولای حاج کرد

- (باه گیان له به رت ، بو حجه حاجت ؟) .

- (باشه کیم ، به لام ته نیا مه ند گورانی به که و دوو باره ش ناییت وه) .

- (له ده رت که پیت باوکه گیان ، هه زانییم دلم ناسکیخت) .

باسی زور شتی تران کرد ، به لام (خاوه) پلهی بو ، زور ته نیا بیته وه و خوی
 که بیته که نیره که کی ، هه که باوکی که پاره وه ، دیوه خان ، وه که میر صدالئی
 به هه له داوان که پاره وه زور ره کی خوی و که و ته هاوار ، که نیره که کی بانگ نه کرد ؛

- (مه نیجه ، کچی مه نیجه) .

مه نیجه ش به ~~به~~ به له هات ، نافرته نیکی سی سالانه بو ، قیل و زور زانی له ده م و چاوی دا
 نه خوترا به وه ؛

- (فەرھوو خاتون)

دەستێ خستە سەر ناوھە وافی خاتون

- (خواتنە فواستە ئاساخی؟)

- (ئاساخی، لەھەگیز ئەو نە ساخی نە بووم، مەنیووە ئەو کە ی وائە و پیرھە جوانانە
 ھۆنیووە ئەو، ئەمە وئێ قەرم بۆ کەمبە بە پیرھە، ئەو کە ساری قە، مەجانم ئا بێت،
 بێت ھوووە ئەو کە بێت ئەو وئێ ساری قە، مەھی بەکان پیرھە ئە سەو و درێژ بەر ئە دەنەو،
 بێم ئەو وئێ «مە نیجە»، ئەم سەو خەوئێ سەنیم دی، مە لە خەو م دا).

مە نیجە قەسە کە ی ئێت پیری (یا خوا خێر بێت)

- (وێ کە وئێم لە خەو دا بە تەنیا ھوو بوو مە پراو، پراو کە روئیسک، تانجی بە کە

پیرم لە گەل دا بوو، گە یستینە لای (کاتی کچان) کە روئیسکێ دە رە پیری، (ھە ی ھە ی)
 لە پیرە تانجی کرد، دوا ی کەوت، لە چا و وون بوو، ھەر چا وە چا و م بوو لە سوئینە وە
 دە رە کەوت، دە تگێکی بێت... ئە سەپە کەم حلیکاندی و ھە ئی تیزان و خستھە خوار وە
 ماری پەش، مە نیجە لە پیرھە تو ئە سەو تر بە لوسکە لوسک بەر و پووم ھات، و یستیم
 ھە سەمە وە، مە فتوانی، تانە ھات لیم نزیک تر ئە بوو وە، ئەم ویست بقریشکیم،
 دە تگم دە رنە ئە ھات، لە پیر لە پشتم وە شوپرە سەواری زور قشت، لە ئە سەپە کە ی
 دا بەزی و بەر و پووم ھات، و وئێ کوا تانجی بە کەت، چە پە سام، پیری پە دوو کە و تە کە ییم
 پێاندا، سەو بوو وە، و وئێم ئە ی ئە م مە سئیک ئا نا کە ییت، و وئێ: مە ترسە،
 ئێتتا دینە وە، زۆری نە برد گە پرایە وە، تانجی پیرە کە ی بە تو چاوی فری دایە بە ر دە م
 مەرکە مەرکە پووی ئا کرد و ئا ی نیست و ئەو پیش ھات دە ستی دایە بالە م و
 ھە ئی ساندە وە و خستھە یە پاش زینە کە ی، ھاتین ھاتین، کە لە شار نزیک بووینە وە
 سە پیری خۆ م کرد، دوو گیانم).

- (خوا بە خێری بگێریت خاتونە ئازیزە کە م، بە لایم نەت ئە زانی ئە و شوپرە سوارە

کي ٻوڙ ؟

ڪه ڦيڪ جي ڏهه ٿي ٻوڙ ، « به خوا هه رله خوي ٿه چوو ، تو بلبيٽ به ٿه ڏيڻه وه نه نووس ٿيڻ ، هه خوي به ٿي »

- (به ٿي ٿه زانم ڪي ٻوڙ ، به لٽم پي مه ڪه نه)

- (ڪي ٻوڙ ٿي ؟)

- (تو ٿي ٿه زانم ٿه زانم ٿي ؟)

- (خانقون من چوزانم ، خوي منجان له گه ل نه ٻوڙ)

دبانه قاقاي ٿي ٿه نين ، مه نيجه وه ستايه وه ، خانقون هه ر پي ٿه ڪه ٿي ؟

- (مه نيجه ٿه زانم ڪي ٻوڙ ، خوي ٿي ٿه ٿيڻ ؟)

- (ڪي ٻوڙ ؟)

- (ده فزه نه ڪه)

- (ڪام ده فزه ن ؟)

- (ٿه وه ي تازه هانوه)

هه ستايه سه ر ٿي ، ڪه و ته ياري ڪردن به په ٿه ڪه ڪان

- (ٿه ي ٿيڻ نه وو ٿيڻ ، دو ٿيڻ ڪه گو ٿيڻ له ده ٿيڻ ٿه و خوي شخوانه ي)

ديوه خان ٻوڙ ، هه ستم به ستي ڪي سه ر ڪرد ، هه ستم جي ورتنه ، هانمه

به رهه يوانه ڪه ، ڪه ڦيڪ به رده ي به خه ر ڪه ي ديوه خانم لادا ، چاوڻم گهرا باو ڪم

له سه ر ڏوسه ڪي سه ر سه لوه ٿي ٿي ڏا ٻوڙ وه ، ڪه ڦيڪ قاقاي ٿي پرا ٿيڻا ٻوڙ ، له گه ل

ده ٿيڻ ده فو ستايه ره ڪه ڏا سه ر ي ٿه جهولند ، بهروس ڪه ي ساو ٿيڻ له چاوي ڏا ٿه جهونڊه وه

وا هه ستم ڪرد گه ره رده ڪه به به ڪاري لا بدم ڪه س له ست نه ڪان ، چاوڻم گهرا ٿي

شو ٿيڻ ده ٿيڻ و ده فه ڪم ڏوڙي به وه . خوي شخوانه ڪه ، پوسنه ويه رداخ ، تران ڪردو ،

جهانه وه ستم و ده ستم ٿي ٿه ل ڪرد ٻوڙ ، وا ديار ٻوڙ هينده ي خوي ده ٿيڻ ، دلي ٿه پر .

لای خواروویه وه ، ده فزه نه که داییت قبوو ، که ننجیای هوا سانه ، یوسسه و کراس ، موو زهره
 چاوی که من وگوره له گه ل ده فنه که دا چاوی به ژووو که دا نه گه گرا ، لای وورد بووه وه
 که چاومان به یکه دا ته تی به وه ، به یکه دا نه بلق بوون ، هه ننجیای سه بر نه ی نه هه ننجیای
 پرووی لای لاده ، هه یچم بوونه گرا ، په رده که دا دایه وه ، نه نیت کی نیت ؟ . نه نوت
 له زوووه وه نه نیاسم ، زورم ربه ، به لایم له کوئی ؟ ناوی خواوی لای نیت چه نده قور بوو ...
 له لای په رده که دا وه ستام ، هه په سا بووم ، به برم سترابوو ، نازیم هون بوو ، جار نیای
 تر په رده که لای دایه وه ، چاوم به چاوی دا ته تی به وه .
 په رده ی په چهره که ی لای که به سه ، با نچه که دا نه بر وانی
 - (هه نیجه وه سه بر که)

که هه نیجه هات ، سه بری چی بکات ، با نچه که له روه کو پروانه و هه نیجای وای تیدا
 خایه چی سه سور مات نیت
 - (سه بر که نه و با نچه به چه نده و زوو جوانه ، نه و دره هه به زبانه ، چه نده
 ده ماغنی ، گوئی نگره ، نه و بال نه نه چه نده سو زه وه نه هونین) .

هه نیجه به په له به ره و ده رگا له چوو
 - (بو کوئی هه نیجه ؟)

- (هه وای نه ده که به (به که) که نه خو سیت ، پیم ناکی چیته ؟)
 - (وه ره کچی)

بالی گرت و پرا کیته ای سه ، پینه نه که ی
 - (پاسه من نه خو ستم ، به لایم نه تام هه به ونه ده رطانی لری له کیم با سنی به
 ده رده که ده رمانه ، واهه ست نه که ... هه نیجه شه یام ، به و خو سته و یستی به
 نه پست کووم ... نا توانم به که چا و ترو کات له دنی خو می ده که ، و نینه ی له به ر چاوم وون ناییت)
 - (کچی - خاتون - توو ده فزه نیکی نه ناسراوه ، نه وه هون خو سته و یستی به که

دانییّت له یار بیتی ، ده نا نه بیته به هه یوی گۆن بیری و هوانی ولوی خوئی له سه
دانییّت .

(نه وه نه ئی بیته چی مه نیجه ، بیتم بایی به گزاده بهی وه ک من له چی که وه ؟
سافان و زه دیوزار ، آقانهی باویم نیم ، ههیم بویت له بهر ده ستم دانی به ، له ههیم
که وه ؟ ، سوو به سواری هه و نه کاتم نه بیته ... شه وان ساردی ز ستم انم بو گه ر
بکانه وه و سه ری پر له نه ندی ستم هه وه سه ، سناگ گه ری و هه ست بکه منیش
وه که تو و هه زاران هه زار کجانی تری نه م و ولاته له گۆرته و هه یویم و نه سیت
سار بیم و پرتم هه سیت و پرتم و کسین له دلدا درو رتا بیت و کیتم نه چی خو شتم بویت .
ده فی زین راسته نه (مه) ، مه نه (به گزاده) به لایم که و مه به ده دلی من نه وه ویت و
ده رطای بو نه خایه سه ریشته و کلهی لاهم مو گه بینه کانی دل و لایه ی بی بیه خشم ،
من نه وه ویت و نه لایم بلا وینه وه ، له سوو به سواری هه و نه کاتم بیت ، هه ویت بویت
نه گه ر اوه ، هه سه سه رین و نه هه ر ، له لایه وه هه یون ، مه و زین . کی توکی بوون ،
خووشه و سیت کوا سناگ و نه زانیت ، نه لاین خو شه و سیت کویره به لایم نا نه وه
کویره یین بوچه ند سنیکی پر و کار ، چاوی هه مان له هه ست و سوو زان نه نوو قین و
چاوی دل و نا همان کویره که یی . که رچی نا خاسم به لایم و اچو ته دله وه
هه نه یی چار هه ست نه کات له و کانه وه هه م که نه م دیوه .
مه نیجه هه ستایه سه ری و له گه ل هات و هه کردن دا که و نه لایم دانه وه ، که رچی کچه له ی
به هه له نه نه زانی به لایم له چاره سه ره له ی نه تر سا ،
(مه نیجه)

(مه رهو خاتون)

(نه بو باویم هات ، بیتم مورت و داوام لایم کرد ، پر له باریت خو شتم و
ده ف له نه له نا هه لایمان بو بگیزیت ، به یانی دانی و گه ر اوه دیوه مان .

پیش نهوهی چه تهلله له ده رجا بدات ، همان تاماده بوون ، (خوله)
 بهلهی دیتی د لخوازه کی بوو ، هوسینی دوو دلی (میر) بوو چون نهرو پتر نه که وینه داوی
 (ظهور) هوه و گوومه کی بو قولتر نه بییت .

که گه یشته دیوه خان ، دینک (به پله راوکی و نه م سهر و نه و سهر کردنه)
 چومرپی نه کرن ، وهک بیهویت زوو به لینه کی بو لجه کی بیانه سهر و له م باره
 قورسهی سهر سنای رزگار نیی ، خوش هانتی کردن و بیسیان کهوت بو
 نه نده روینی ترخان ، سی قولی بی نهوهی وورته کیان له دم بیته دهر ، پریان
 نه کرد ، بهگ ، مه نیجهی بانگ کرد ، میوانه کانی بی سپاردن و خوی گه پایه وه
 دیوه خان .

مه نیجه له سهر لایه کی سه کووی به ری نه جهره که ژوره کی (خاتون) ، شوینی
 بو چا کرد بوون ، دای نیی اندن ، چوو هه وال بدات به به گزاره ، یاش که هیل
 دهسته کچیک وهک نیی گزه جار و گولاله سوروی به هار هانتن ، خاومر
 که کراسایی سهر دامانی به مه نه و که وایه کی ته سکی سووی له بهردا بوو ، نه گریجه
 هه نلوینی به کانی له تریر کلوزه به که یه وه ، بوو بوونه چهار چیتوهی دم و چاره
 پانه کی ، دم بچکوله و لیو پیر و تال ، کومله کانی وهک نه رخه وان نیو به هار
 گهش و گوین و که منیک چه ناگهی ناوچال ، گهر دلی وهک به ترن و بالایی به زره
 لووتی قوت و پیک ، چاوه گه ویره و کاله کانی نه بر یسکانه وه ، دم و چاوی به بز مهیل و
 سووکه شه منیک تال بوو بووه وه ، له سهر نه م لای سه کوکه دانستن و
 چاوی له (خوله) بیی ، که نیی دا نه بلاق بوو بوو .

کیران له گه ل ئاوزه کاند ئالوده بوون ، (هوسین) به ئاوازی (ئازیز
 ئازیز) هه عوی مه ست کرد بوون ، جار جاره (خوله) هه له ی ته کرد و کچ گه ل
 ئه یان دایه قاقای ئیکه نین ، (خاوه) نه بیته ئاگای له که س ته ما بوو ، به چاو
 له گه ل (میری) دا ئه دوان « تو نه بووی ، شه وهاتیه خه م و خسته یه پاش
 زینه که ت ؟ » میریشو بی ته وه ی پر سیاره لاله که ی چاوی د ئخوان که ی وه لام بداته وه
 نه پیرسی « چی بوو وای له کردم بکه وه داوت ... که چی له جوانی دا پهری و فریسته ی
 ناو ته فسانه به تو زی بیته دا ناگن ، به لام به ته نیا جوانیت به م خوره گیو ده ی
 نه کردووم ، خه مکی هیت جطار قول له چاوت دا ته خوینده وه ، ته و چاوه نه رهانه ت
 به غه مکی قورسه وه گریان ، وا هینده که شن ، بر واکه له و کاته وه دیوی
 چاوترو کانیگ له به رچاو و ناخ و یادم دا ئاوا ناییت . « تو بیته ی له ناخم بگه ی
 ته ی میری میرانی دلم ، ئایا هه ست به چه ز و به رو سیم ته که میت ؟ ... ته ی تو
 بو ناچریکیه یته ، هه ستت دهر ناری ، ناوی خوا له وه ترن و بالایه ت بیته
 خوانه خواسته لال نیت ؟ »

مه نیجه چاوتی له (خاوه) بوو له دلی خوی دا ته یوت « ته م کچه شه رم و
 شه روی له هه ل گه راوه ، واپروات ناوی ته که وه یته وولانان ، سهیر که چو ن
 خوی له بیر چوته وه ، ته ل نیت له خه ون دایه ، هه ر ته وه ی ماوه خوی هاو ئیته
 ئامیزی » .

(هوسین) که له (میری) ئه پروانی خه می خه ستر ته بووه وه ، که (خاوه) یشی به و
 جو ره دی ، و نینه که ی دیوه خانی هانه وه به رچاو ، که چو ن فه رهاد به قولنله که یه وه
 له به رده م سیرینی شوخ دا به چو ک دا هاتوه . (میری) یش به وه فه که یه وه له به رده م
 خاوه ری فه روخ لیخادا دو ش داماره ، به چاوان پازو نیازی دل ته که ن ، خاوه
 له دلی خوی دا ته یوت « زورم له دل دایه بیته بئیم ، دلمت بو بکه مه وه ، له و

کاتوه تووم دیوه ، بوونت مانایه کی به ژیانم به خشیوه ، که بیری لی ته له مه وه
 تفرویه ک به سه رای له شهم دادیت ، دلم ته گوشریت ... تو بلیت لیم لی بگهیت ،
 یان هه مان هه ست دای گرتیت ، به چاوه ~~تادا~~ تادا دیاره ، تووش وهک من
 گرفتاری . میر وهک چاوی دلخوازه کی بخوی نیتوه ، له گه له هه نسکیک دا
 له دلی خووی دا ته یووت « وا دل بوونت دای کردوه هه موساتیک له بهر چاوه
 دلم دای ... بوویت به سومای چاوه کانم ، که هه میانم ته زانم هه باری توویه دای گرتوو .
 که تازارکیک بیت دایا به له هیش ^{التمنا والاعلام} یایه ... هه که س بیره خووشم له و چاوه پودا
 نه بووم که نافرته تیک ، بگره چند جوان بیت ^{بیت} بیوانیت و شهیدام کات ... گهرچی
 نالغ و موخی تیت قانم شهیداتم به لام به گزارده له وه ته حیت دوا جار بیت
 بهک بیسن ، چونکه نالوینت بو یهک بیهن ، ئاگرو ئاو که ی دوستایه تیان
 بروه ، ته بیت سینی تم هه نه جوانه به گه به نهیی له دلی خووم دای بگم « چاوی له
 چاوی خاوهر داگرت و هه ولی ته را بچی دا نه پروانیت ، به لام که (خاوهر) هه سی
 بهم گورینه کرد له (خوله) دا ئاگری لی به ربوو ، « کزه ی دله که م ، گهروده ی
 دیوی چ هه عینی ، هه ست ته کم تووی مانات داوه به ژیانم ، بو سه ره هل نابیت «
 که (خوله) سه ری داخست و هه لی نه بری به وه ، ته م وا ستیوا بووه ، ته یوینت
 بیوینت ، تو ره ی بکات ، هه رچی بهک بکات ، وای لی بکات دهر گای پرووگه ی
 چاوهر لی بو بکاته وه ، به لام چون ؟

- (هوسین به یاوه ره که ت بلی با به سته به کمان بو بلیت)
- (خاتون ، دهنی بو گورانی زور ناسازه ، با سه رتان نهیه شیخیت)
- (هوسین ، گهر وایه با خووی و لامم بدانه وه)
- (خوله) پرووی لی کرد ، به لام لی ته وه ی لی بیروانیت ووی ،
- (خاتون ، وهک (کا هوسین) ووی دهنم زور ناقولایه)

خاور تاس بردي بهوه؟ (بهلات لهق كزعي دله لقم ... تو ده نكته نا قولايه ،
 له لهل له ري ده نكته داكسنت بوونم دئيه له زره ، به لام ته ي بوي چاوت له چاوم
 نابري ، چي پروي دا ، چي واي لي كوردي ؟)
 هه دروكيان هه زيان نه كرد زور نا هه نكته كه ته واو بيته ، خوله تا زوو له و
 هه لوئسته نا هه مواره قوونار بيته و كهم خوئي بخواته وه ، وهك تيفوي بيا بانيك
 وا بوو له سه ركافي ناو مريگيك دا بيته ، له جياي ناو خوار دنه وه ، پرو بكا ته خوئي
 سووتيه ري نيوه پوان ، خاور نه يويست هه ناسه يهك زووتر ، به (مه نيجه)
 ته نيا بيته وه و نه نكه نجهي خوئي بووهك مارت و به سئو به لام به به له بوون ، تاهه ري هك
 كه ته ولو بوو هه دروك مارت و به سئو به لام به به له بوون ، تاهه ري هك
 كه ييشته وه ژوره كه ي . خاور به مه نيجه تي ووت ، كه دم كاله دا بخات و بيته
 ژور سه ري ، وهك تاي هه بيته ، زور به تشيو و ماندوو خوئي بوونه ته گيرا ،
 له جي دا كهوت ؟

(خاتون ج خيتره ، بيترمه دواي چه كيم باشي ؟)
 (مه نيجه ، نازانم به لام له نيوان دوو تا گرام ، تا گري دل و تا گري
 تا بروم ، وا بزانم خوت هه ستت كرد ميون وهك دوو موم به راهبر
 بهك ته توانينه وه ، نه ميو موشرين و تالرين پوري تر يانه ... خه ونه كانم
 باقي تريز ناو بوون . تا گري دلم وام لي ته كات ... وا بزانم كه زنده فو
 چه ند سالم ، قه لاي لاويم ، هه زو خاره زووم هه مو ...)
 ده ستا كرد به گران ، له به و پرو لي كهوت ، به نيجه خوئي به سه ردا نوستانه وه
 پروي كروه وه ناسمان ، به به نجه كافي قوه خاوه هه لوئي به كه ي بولا هه دا ، كه
 به فرضي كه كافي ته پروتوخ بوو بوون ، چاوي بو سري ، هه نسكته ، نيجه كار قولي
 هه لكيا ، واي نه زاني كيتاي و له و دروازه دايه ، فريك له چاوه كافي واقه تيس بوو .

- تەنبايم زايىبايه چى گۆي ، چى واي لىا كرد پوم قى نەكات و لە پىر لە ناكو
 لە بە هەشت سادی بە وه ، هەك دامە بيايان ئەسكە خە و دوودى كىم بىئى
 مەن بىجە گيان چى بكم ؟ لەوار فەركە دلم ئە تەقەت ؟ ئىتە چوون نە خووش نەم
 پىن تا دام نە گرىت ، خۆت ئەزانىت كە دلم چەند ناسكە ، ئەلەن وەل
 پەركەى گول بەلام كەى پەركەى گول بە ووتەك بە هە لوئىستىك ، بە نىگابەك
 بىر كاوه ، سەس بووه . دىك من ناسكەتە ، ئەودە ناسكە و فراوانە
 پىر لە ئەو نەم كرده دىارى بۆ گەراندى بە وه ؟ بۆ چى ؟
 - (خاتون ، نەك ئەو چ لاوتىك ئىرە وهەر چى ئەك بىت ، خەون بە
 تۆزى بەر بىتە وه ئەبىن ، بەلام من وائى ئەكەم بىن ئەو كورە لە تۆو بلك و
 خۆشە وىستە بە كەت ترساوه ، بىن هەندە ژىرە كە ئەزانىت ئەبىت بە كور بەلەى
 لە بار بچوئىزىت و هەبى داها تۆرەكى خىيە .

دايە گرپىتى بە كۆلتە ، باومەى كرده گەردنى مەن بىجە دا ، سەرى نا بە سەرى بە وه
 - (مەن بىجە وا بەندى دلم بچرا ، تكات لى ئەكەم و امەنى كەمە لى هەبى
 داها تۆرەكى خىيە ، لى ئەو من زىانم بۆ چى بە ، كە وائە هەنى ئەبى داها تۆوى خۆم
 نە هەتلم . من ئە و لاوم ئە وىت . . . هەبى نەبىت ، بەلەى كە وه بە هەست و نەست
 بزائىت و لى بزانم . ئە تە و قىت دلم بە كالا بىتە وه ، وائە بەى دىت لە سىنە دا
 ئە ترسم بەر سۆرە كاتم بەسكە خىت و لە سىنم دە بەر بىتە . كىن مەن بىجە ، نالارى
 ئە وىن زۆر بە تىنە ، هەموو بوونم بۆتە خەز و پىر كرده وه بەكى تەفە و شەرىن
 لەو ئازىزە بى باكە)

- (خاتون ، بۆت ئەچە سەركانى خەدان تانائىت بەئىنە دى)
 - (نامە بىجە ، ئەمە ناوئىت ، پىر بەكم بۆدانى ، تىمار بىكم بىكە .)
 - (چى ئەفە رهووىت ، گىانم لە سەردەستە بۆت خاتون ، تۆ ئەك

هەر خانوون بەتکو توو خوسک نگره به شتيک له فوم و هون نه توانم بريم ، گهر
بزانه نه توانم شتيک بگه به خيرات بگات و لای تهوه نه لایم .
مهسه خاور پاست بووه وه ، هوشتيک خي دا هاته وه

- مه نيجه

- به لای خانوون

ئێه شتيک بۆگورد ؟

(گهر پاستا بسپريم نه لایم خي ؟)

(سه م به رده بازی پرته .)

(ئه مه ویت هۆت بگه نيته لای (خوله) ، له خي بگات گر دووه هۆت بگه نيته
لای ، پروتيون به سه و بپر ، پيرسه بزانه له کوون ، هۆت بگه نه لای و خي بگات ،
چۆنت خي نه لایم ، هه روا خي بگات ، به لایم نه لای له بورت بچي ته وه ، خي خي
ووتیت ، هه موگيانت بگه به گوی تووم بگيرته وه .)

مه نيجه پاستا بووه وه كهوتة خو کوگرده وه ، بچي لای (خوله) ، نه ویت
له وکاته وه گه پاون ته وه ، ليو به بار ، تاي له يهي نه گر دووه ، له نيوان دوو ئاگر دايه
ئاگر توله سه نه وه ي به هيزتره .

(گهر توله ي باوکم سه نه و (به گ) م له داو بپر و ساره کم گرت ، وا
خاور نه ک هينده ي ئي تا به پوخسار و چاوي دا دياره ، به تلو سه ده ته وه نه
خوشي بويم ، نه پسته دورماني هزسته فوم ، كه واته بوج فوم و نه ویت
گيروده ي نه و پرته بگه بويه ي هۆت و لای پسته پرتا و گنيه .)

كه مياخ خي دووه ده تله بوو ، هوسين نه ي نه زاني بگات ، به لایم خي به رده م بوو
(گهر وازم له هۆنيه که ي باوکم هينا بوو خاور ، گه گه له سه م لایم فوم
بیت ، نه ي باوکم ياري به خي دوو پرته به ج پويه که وه ، بپيخه وه ، خولايه

چی بکلم -

(قوربان نه زانم له چ ئاگرنگ دای ، مننه هر لومه نه ترسام ، بريا له گه لم نه هاتباي) -

(هوسين ، چه ند نه گيت ، خوشم نه وي ، به لام ياري جاوگم و خوشه وليست خاله کلم له و نه وينه به هيزره ... نه بيت توله ي بسه نه وه) -

(قوربان جا که باوکيت کوشت ، چيون تو ممانه ي نه وه ي چي نه گيت يان بليم چيون نه وکي ديتت له گه ل تو دا بزي ، ناسيت ، به لام نه بيت نه وه من بليم نه وينت تو بو خاتون نينانه ي نه وه ي به تو جاوک و خاله کلم له بريا بريا وه) -

(هوسين گراوه که گراو طيه اچ نه بيت هم چي بکت کردوه زوو مولدت له به گنج خواريت و به ره و له سکره که عان بکه پرينه وه) -

(قوربان خوايا بيت نه سه و مولق ط هوه نه گرم ، سه بيت نه پرينه وه) -

ته به ي چي به لک تا نه هان له زور که نزلير نه بو وه و ، طافره نيکي پروو تو سزاو به پرتاو خوي کرد به زوردا ، چار ستوري لادا و سلاوي کرد ، ميو و هوسين حه پيسان ،

(فه ره وو مه نيجه خان) -

(کاهوسين بو دانسه تن نه هان تووم ، خانم ناردی مه يامنگم

چايه بو (کا خوله)

وهک ئاوتکي سارد بکي به سه ري دا ، شله ترا ، ووته کافي که منک له وه و به ري له پيرنه ما ، هه ستاي به دل نه کرد ، وا دا نه خوريت ، به له ي بوو بزانيت په يامه که چي به ؟ ، به لام وهک پلانگي بريا ندر ، حان به خوي دا گرت و

جهوسه لای ته و جهند سانه تالای کرد ، تا هه بیجه به یامه لای ناسه ترا کردو
له دوا بی دا ووقی

(جا بکارخوله) ته بیته تهوه بزانیته ، خانوون شهیدایه و تهوینسه
سه کینای به و له سه ریشته ته بیسه ^{سه کینای} هیه لایه نیله تری لیک ناداتهوه ،
توین تهوه له بیرکه تهو به گزاده و تو دمفتره بیته .
(مه نیسه خان من ته نیا تهوه نهته بی ته لیم ، ته بیته (خاومر)

(موی بیتم) هه نیجه قسه لای له دم قوسته وه ، وهک هه نهونی له داردا دوزییه تهوه
(تهوینسه هه تهوهی تهوینسه بیته و یاز و نیازی دلان بکهن ،
به لام تهوینسه بزانه که مروتی وهک تو له خو باجیم نه دیوه ، من که مروتی بی
تهویناسم ، له ناومه ته کولینیه و له خانوونم شهیداتری به لام و اخوت
ده ره خهیت که بی پاکیت) .
(مه بیجه و ز له م سه گروستقانه نهینه ، کهی و خون و له کوی خاومر

(ته بیتم) (موت ناماده بکه ، که خور دوو بالای له سه ناسقوه ما ،
پا بهر کیت بو تهوینسه ، دور به دور شوینی بکهوه ، تا تهت که یه نیسه
ده رازه وهک ، تهوسا خوم بویت ته که مه وه تهت به مه لای (خانوون) .
که وونه کالی تهواو کرد ، هه وهک هات ، چارستوه لای دا یه و موبه
پرتا و ده موبه کینج که وینجوه که وینج هوسین ، که ته نیا بوونه وه ، موون
(قوربان تو پریارت نهدا ته هه شو مولهت له ربهگن) و مرگین .
(کا هوسین ، تهی چون ، موتهم ژوانه ، له و پریارم لاندات ،
باستان ، هه هه موونست تیکت ته که نم) .

پاش نیوه پو ، دوور به دوور (خوله) ت به دواى پابه ره كه وه نه دى ، كه ليسته
 دمر وانه كه ، دى وهك هه نگاهه كاني به له بوو ، مه نيجه له يئ وازى دا بوو ،
 دمر وانه كه دى بو كوده وه و يئ هه كه وت ، بېردى له ئيرنه سي به دى دارى به دى
 گوى جوگه كه دا پايگرت و بزر بوو مير نه دى نه زانى سه يري چ لايه كى نم
 باغچه پازاويه نكات ، سر و شسته قه شه نه كه وى له نه كرد هه ست نكات كه له
 هه مو كانيك پتر پايه دى بهم خاكه ناز داره دا چووه و به هه زان داوى
 نه فسانه دى به وه به هه مو بستو كاني به وه به نده ... هاتى (خاور) و سارو هلى
 و ورياي كرده وه

(خاتون ، له سر دواى خوت ، هاتم بو دوا چار بېت بينم)
 (خوله بينم بئى خاور ، مستكوله نه دى تهم هاتنه تم ...)
 بى وورنه به رامبه ريك پاوه ستان ، مه نيجه لى بيان دوور كه وشه وه و به ره و
 نه دى ره وى تران كه پايه وه كه به ئاستم له نيو بالاى دره خته كانه وه چار بوو .
 جريوى چوله كه و دهنكى قرواق و تله ل به ده نكي كه لا و لقا و پوي دارى و خياره كان
 نه بوو ... هيمى لى نه به خشين ، له هيمى و لى ده نكي يه دا ، هه نه وه نه بوو ،
 دى (خاور) نه ته قيت ، نه دى نه زانى بو (خوله) چا و به ز ناكاته وه و لى ناروانى .
 (هيو شتاي شوي تو له دلم دا پير نا طه وه ، من فورى تو م فوش و پسته وه
 مه ك من به نزاره و تو ده ف ترن ، هه ست نه كه م و له چا وه كان تا نه دى خويسته وه)
 چا و عا هه لپره ، بو فوشه و لى تى له دندا هه سار نه دى ، نه تر سى
 ئاشكرات كه ن چه نده منت خوش نه وى .
 دوو چار چارى بو هه لپري و هه ن كاني هه ل كيت او پوي به ره و خياره كان
 و هر چه رخانه كه به ده م ست نه چا وه نه شه كانه وه

(- لهیږ نه بښت له خوټه بیرسه ، تو چیت بوښ ، بلښت بلښت ، کوسه ته توښه
 در دښته ، وچه مانښته ، لږ تو تر یانم ناوښت ، ښم بلښت لږ تو تر یانم بوږی
 بښت ؟ چ وارت لږ ته کات به ره له ستی هه ست و سوزت بکته ت ، هه زو
 خه وڼی لاروښت له دلته دا به تڼک به تڼه ووه ، ښم بلښت ، نه بیا ښم بلښت خوښی دله کم
 بوږی ( )

چاوتلی هه لږی ، تم جاره پوی و نه چه خاند ، به (خاومر) دا ته بله لقا بووه
 وهک بیه وښت ښوونتی لاری به کانیله ی چاوه کانی تم شوخه بشکښت ، بیان
 له ئاوښته ی دیده کانی دا به تر یانې خوږی دا بچینه ووه . و نه بښت (خاومر) چاوی
 تروکاندښت ، ته لږت به چاو به کیان له ئامیز گرت . ته لږن زورچار چاوشنک
 دهر ته بریتیه که گریزی زمان ناهښتیم به ووتنه له زار دهر چیت .

(خاومر)

(رښای خاومر)

ښه ښه بڼه بڼه ، هښت تا چاویان له چاوی بهک دا بووه ، لږ ته ووهی هه ست
 به خوږی بکات ده ستی سږی و خړینې (خاومر) ی گرت .

(- خاومر من و تو وهک ئاوو ئاگرین ، ئاگره که ئاو دښتیه کول و
 هه ر ئاوو ښه ئاگر ته کوږی ښه ووه ، به لام ښه ووه نایان کرښت و بوږیه ک نابین .
 چا گه زانیت که ښه به لږ بهک نامان کرښت و بوږیه ک نه ښن ، چي ته که بیت ؟)
 به هم قاقای پټکه ښه ووه به په روښت دا ته کموت ، هښت تا ده ستی له ده ستی دا بووه
 (- چوڼ بانگت کم ، ښت بلښم چي ، کا (خوله) ؟)

میر یس که وته پټله ښن ، ده ته قاقا که بیان ئاوږ زان بووه روا هه ستی ته کرد به کم
 جاره لږ ته که ښت .

(- تم کا (خوله) به زور خوښه له ده ست ، ته ی نازانیت تاروم

(محمود) ه و بؤ نازييم ته تين (خوله).

- (ئاريزه كهم) محمود) گه توش ته زانست بيهك نامان كرتت ، چي

ته بيت و امان لي بكات بويهك نه بين ؟

هه ناسه يكي قولى هه كيشا ، هه ردود سه گرت و كه منك كوشى ؛

- (و ا به ئاساني و مرعه كره ، هه رجه ند و ا دياره تو هيبه به گران نه زانست)

- (خوشه و سته ، قورباني يه لي بوردنه ، كه ترين ته بيته خوشه و سته ،

ته و ترين ته بيته قورباني ولي بوردن و سه ركشته به ... كه من خوم بناسم و

بزاتم چيم ته بيت ، بؤ ته و پرئله يه به گران بزانم كه هه لي ته بترينم .

- (توله من باشتر ته زانست كه هه مووش تيك لهم ترينه دا نرخی خوی

هه يه ، ته بيت هرؤق بؤس تيك قورباني به س تيك بيات .

- (ناماده م قورباني بدهم)

- (گه كه فيك سه خه بيت ؟)

- (گه ربؤ خوشه و سته يه كه مان بيت ، ناماده ي هه مووش تيك ، تو نازاني

خوشه و سته لاي ثافهت و اته ترين و اته بون ، گهر مرؤق بؤ ترين و

بوون نه تری و قورباني نجات ، كه و اته بوجي بتری ؟)

- (كه و اته با راسته يه كت لا بدر كينم ، لهم گرنگه بزانت ، به لام لهوه دوو دلم

كه هينده به ريئانت بكات ، دلت بگوريت .)

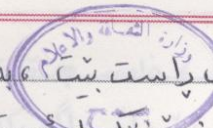
- (تو خوشه و به ريئانيفي ، تو ته سه كه نجه و ساديه ، تو ئاس و ده لي و

سوگورمي ، چي ته لقايت باي ، ته نيا دلم تو بگه ره وه .)

~~هه ناسه يكي قولى هه كيشا ، هه ردود سه گرت و كه منك كوشى ؛~~

- (هوی نيله راني و ته سه كه نجم ته و جه نله يه ، كه نزيكه بقه و ميت)

- (چون ؟)

(تهلين ، خواي خوي تهزايست چهندي پاست بيت ، بهلام تهلين كه تهو
ميرهي هيرشي هيناوه بهره و شار خويستكي له تهستوي (بهله) دايه .
(باوكي من ؟)

(به لي باوكي بهريزت)

(چون خويستكي ؟)

(تهلين گوايه باوكت ، كاتي خوي به ناپوا ، باوكي تهو ميرهي كوشتووه) .
تاس بردي يهوه ، ههستي به پشانهوه تهكرد ، پهنكي بزرك ، بهلام واي سينان تهدا
تههويته له سري پروا و ساق وا له باوكي ناوهستتهوه

(گه رجي تو يه تووته وهك فوت تهليست گوايه ، بهلام من باوكم
ته ناسم ، ساتي واي لي ناوهستتهوه . نهك ته نيا باوكيكي جي ونيهيه ، بهلكو
سهرداريكي جي هاوتاو مروفتكي زور دل گه ووهه و راني هينده قورس نهگرتووه
له ناپهوا مروفتكي بكوريت) .

مير زور له (خاور) وورد ته بووه وهه مور بووني كرد بووه چاووگوي تا ههست
به هه موو ههست و نهست و ده بريستكي دنوازه كه ي بكات

(گه باوكم كاري واي كرد ليت ، نانه غير هسكي واناكات ، بهلام
بتم باجي تهه چ بهيوه نديكي به تو و خويته و ساق به كه مانوه ههيه ؟)

(ميون بهيوه ندي خيه ؟ ، زور خابات جهنگله بهر يا خه جيت و
له هه دعولا هه زارات منال هه يووه ، كافرته بوهرن تهكه ويت ، تهه به تهستوي
كي ؟ گه رجي من (دمن زمان) م زور له زمان بلم وهك تيوه له ريان ناكم ،
بهلام تاه ونزولهي تهوه تيوانه كار له تووله منس تهكات ، خامهويت خهكي
به خهي تاوانم بو اكي ن ، يان بلين گه نه سين تواني ، تهوا به جيه يان
له دي خويان دا به تاوانتيكي وا گه ووهه بيم تليسته وه) .

دهر دموک بچد نکه بون و سه بان داخستجو ، خاور چو زوری له خووی نه کرد ، نه گرا
 (خاور نالیم ، به لام پین و نهوی تو دلیم داگوبیکه ی ، نه زیانم ، هه رتوی
 که له ناهه وه له زانیم ، ده نایین تو هه موخاوه سیکم به یار و نه زانی ، واهه ست
 نه لام خزا بویه کوی به نساندوین ، بزانه هه زانی هه نهوی تو خویم نهوی بیت
 به ترسنوک بان خو به رسیم هه زانه چون به بی فووش و طه گورد نه زانم ،
 هه نه لام هه روا له یادو دل و ناخر دا بهینه وه نه وک به نیک بیت له زیانم و
 بیته وه هوی تاوان ، لیم بیوه ، واقسم له پروه) .

(گه باوکم کاری وای کردیت ، نطاده بیت ناگری چه نکه له نه ستوی خووی بیته
 نه وا)

بچد نکه بو ، قولینیکه گرابی هات .
 (خویم نه له ده قورانی قاکلی باوکم به لام نه ووهک تو نه لیت) .

ده ستا کرده گریان ، چون پریمه بکه ، گرابینیکه . فرقیک له چاوی (می) دا قه تیس ما ،
 (می نه) له دوه هوه به پرتاو هات ، نه لیمه لایان ، که نه ماخی وادی هه نه ی تر
 په شوکا

(خاتون (به که) به ره و با بچه که دیت)
 پین مال ناوا می ده ستی (خاور) ی گرتوه و به په خدی ده ستا که ی تری
 فرمی که کانی بو نه سپری

(خاور تا گه ری له له شم دا بیت و تا دلیم له خو به دا بیت ، هه رتوی
 شازنی دلم هه گیز له یادت خاکم ، به لام ئین تا مال ناوا) .
 ده ستا تووند گوسی و سه ری خسته سه سنله یانه که ی (میر) و خووی له نامیزی دا

گرموله کرد
 (خاتون بارکت به ره و نه دیت) .

هينتا سئو درهنگ نه بوو، به له (التقاء والاعلام) ده هم خوښي لى كړن. قاوه
 هيژا، هوسين به كوڅي (خوله) ي دا چرچا بندېږي
 - (قوربان ته ئي عيت چي؟)

(خې گومان، هه له پي بلخي تا ديوه خان چولا نه بووه)
 هوسين پاش قوملك قاوه هه ستايه سه رچي و به پريزه وه به رامير به گه وه ستايه
 - (به گم زور بووښ به نه ك به سه رتانه وه، پيش وازي و
 سواندازي به كه هه رله خو تان نه هات، گه ر پيمان بدهن نيا زمان وايه
 سه به ئي چي تان هيلين.)

- (كوچم هوسين، گه رچي ئيمه مه زه كه ښ لم پورا نه دا له ناوطن دا
 ښ، به لام هونكه وا هه زه كه ښ سار ساري خو تانه و له پيمان نه كه ښ چار چاره
 به سه زمان بگه نه وه.)

پاش كه ميله پي رنگي، پاش ته وهى هوسين له حچي خو ي دانسه ته وه، به گه ووږي؟
 - (مه زمان له حچي به باله پراښت دا تان ده حچي؟)

- (قوربان ئا سو ده ي سارو سه فرانسيزان ته بوو پري مه زمانه، چيمان
 له پيش ونه پيش هه به هو ي تو ي نه زانښ، به لام قوربان گه ده وو نه سپمان
 پي به فشن، هه گنر له چا كه ت ده ر ناچين.)

ووړه كه وه نيو ديوه خان، هه مووان گه نه پاي خو پيمان بو خوا ستان، كه به گه
 له ستا، چوونه ده رموه به روه و ووو كه پان گه پانه وه، هينتا خو پان نه كړ بووه
 وه نو كه نيك بو خيمه كڅ جل ونه كڅ و هه نديك دراوي له به گه وه بو هينان، پاشان

هه به که و له سه جی خوی لای پاکسک، خه و مه لیک سرک بو بو (میر) دسته هۆ
 نه نه گرا، و هک ساوا بهک له ئامیزی دایکی دای پیر پیت، به سینه و دنگوان بوو.
 له دوو مه و ه گوتیت له هه نسکه قوله کانی نه بوو ه هوسان ههستی به هه وو
 جوله و نه سته ئه کرد، به لام له به درتزی پیتی به بیان وله به نه وهی دلی
 نه ی نه هینا عیر و ابینیت، هه و لای دا هه مۆتیک بیت خوی بکات به خه و توو،
 به لکو شه و ه که بیگریتیه خوی، هه، حیون (خوله) له ئامیز گرتیو، به لام
 هه عوو تاریکی شه و ه که هیندی پیر کردنه وهی ئالوزوی سه روین نه بوو ه چی بکات
 که و توو نه بوان دوو ئاگره وه، به لام به وه دلی خوی نه دایه وه «دهست و نه ستم
 بو در پیری، که هه هت بویت بیر له ووه طهم نه کانه وه به لام هینده ههست ناسکه
 نه ترسم نه سته به سه خوی بهینیت، باوه نالم به گلهی نه وه نه زله به گرتیت
 به لام هه مۆتیک بیت له وه باستره، و هک داوه لک جاولی که رده لولای مۆسه و لسی
 به لایه که داو له والای مۆسه و لسی باوکی بولا به لای تری بیات ه به وه نه کانه راست به ک
 و نه هس به کلم له نظره بیت به ره مۆسه و لسی نه نابیت ه نیهی بویت و باوکی بویت،
 چون ئاو و ئاگر بیه وه نه بیان کریت، که مانی بویت، به دوای و نه کانه دا نه هیت و
 نه کانه راست باوکی، بی باوکی له دلی دا نه سکتت وله هه عوو پیت و سوتنی باوکی
 یاخی نه بیت، تو باجیت باوکی نه سته به سه نه هینیت، نه و مروتی
 ده ست، به خیه مۆتیک مۆتیک لای ناوان، خوتی مۆتیک تری لا ئاسان نه بیت، به لام
 تو باجیت تا لای خوی؟

به ده م نه پیر کردنه وانه وه، چاولی خه وه خه وه، خه و لای پر له خه ون و نه له
 هه مان خه وی جانی دیه وه، تینه و بوو باوکی هات پیتی تا هه کانی نیستان دا
 تا به یالی هوسان بیداری کردمه وه، چه نه جاریک نه خه ونی دیه وه،
 (قوربان ده ست و برد نه کانه، نه ترسم درهنگان لای بچیت؟)

ڈاگريکي ٻو (جاي) به ته گرده وه ، دوو که له لهی نه و ناوهی پرکردبو ، هينده هوی
 لځ کرده ده٣ و جاي دوو که لاوی و جاي سوور بوو (میر) به ده٣ به جاي کردنه وه
 پیری له دوینی و سبه نیټ ته گرده وه ، وه ک له نه مرږدا نه ری ، دوینی دهستی به
 لیډانی دل ته کرد ، جاي به جوانی سر و شت و خاور ناو ته ایدوه ، ته ته به
 دځ هه رته بهی دیت ، به لام ته نیټ جاي به بریسکهی سیر و پوهی سیر و غرا غری
 سوار و دهسته و به خه پوهنه وهی لاوانه وه هه ل بیست .

که نیله که میری وادی ، ویستی ساینک بداته به رباری غمی و که مځ
 دوینی و سبه نیټی له پیرده رکات .

(میرم هه زمان له به سته به کڙه ، ناوانک فی به ؟)

(ها ، که نیله ، سته نیټی یان)

(نهی کوا دهغه که ت ؟)

دهستان کرد به نیله نین ، ځی که نینه کهی که مځ تهی سه جاي وه که ههوی به هاری
 په واندوه ، دهنگی که نیله له دوله کان دا ته پیا به وه و ته که یش ته وه لای خویان .
 که سوار بوونه وه ، تا که یست ته دوو پینه کهی له وه و بهر بو لیست سار
 ځی دا هیر بوون ، نه وه ستان ، ته سه په ک بیان که مځ ده واندوه ، سه که و ته وه ،
 ته وری به بیان گرت بهر که به ناو دار سانه هیر و سبه خه له که دا ته هیر به پراستی به هه
 بوو و سه وزای ، ناوی زور ، دار سانی چر هه ته تا زور نریک نه بو بوونه وه .
 حایان خویان :

(کوپینه بوه ستان ، کین ؟)

هوار هه کدر له لایه کی دار سانه که وه بو بیان ده پیرین پر و تیو که وان و
 سیر بیان ځی بوو ، هه کیلین هانه بیسه وه ، هه ههستی کرد ، که ته هه پوله ی ته له
 نه بهر کهی خویان که نیله هانه زمان :

(کارت پارسا بیست و نهم تا من گهری دور بوم به لام هست و بزم
 هه سیه لای نیوه بومه) ه
 نی نیکی بو کرد ، پیری له وه نه کرد هوه ، که نی تا چون له سله دور ه
 هه سیه پیری پایه ندی (خامه) ی شوخ و نیانه
 مافو تا وه که بی و نی هه نی تا به روستی خوی با ستره ریر نی و موق ؛
 (به و نوسه هم له که نه که مان دا سه ره و توو بوبین ، بارود و نیانان بو
 به نیسایه و چوونتان بی هه و ده نه بو نیه) .
 لهم کانه دا به روئز پیری نیانی نه و دوو نو که ره نه دا ، به دوو جامه که لکینه ی
 پیر له دور ه به ره و چه راه نه هاتن . که و هکی داری که وره یان نی دابو ، له سه
 نی نیاری به روئز به کتلیان نزله (میر و مافو تا) دا تا و نو که ره که ی دتر
 جامه که ی به سه دانسته توان دا گنیا ، هه به که و که و هکی و دوو نیان
 نا به سه هوه .

(مافو تا زور شنه مان لائاست کرا بوه ، زور پیری نیانی شاره بوبین .
 وه که له هه ره که ی جا و که وه دیم ، (به که) به راستی دار الله یه کی کلوره
 به زه برونه نی خوی پیر و ده سیه لای به سه ره که له که ی دا سه پانده وه ، له وه نی نیه
 زور دل سوژی له نیه یان مونیان بو نیه ، به نیه یان زور که ی نه مان زان که
 له سه که که مان کتا به و هچ نه نیه ؟ له هه عوان مچ سه ره شکر هچ سه ره کار و هچ سه که یان
 وه نه قسه یان کرد نیه به که و پانان و ابوه ، خویان له تاگی جه نه وه نه گل نی تا
 سالاد نه به نه سه سه سار ، چاکیان نه زانی که نیه هه مان که نیه و تاگری هچ تو له که
 له دل دایه . زور به تا شکر ا باسی کار و باری خویان له به چاری نیه ی بیگانه ش
 نه کرد ، له لایه کی تره وه بوم ده که و ت ، نه لایه زی له هه عوان له که وه هه)
 (خوئن خوره بیست و نهم ، نه هه به یه که مان بو نیانان نه کات و نو نیی)

که کورتاى وسه فرزندى سانا مان له دله دا نه پوئيت .
 سه له شکر ، له سه رختو به ده ننگي نيرانه وه ووق ؛
 - (قوربان چي تيا به گه ، سهود له ناچه زكافي وه رگون و بهر وه قوربان
 پايان كيت بين نه وانينس گه زبه به كيش ته گه يچ له بهر نه وهى ناچه زى (به گه) ن
 كه واته له بهر وه نيمه دان) .

- (سه له شکر نيمه وا فتر نه كراوين وه كه (به گه) پا ته قول نگرين ،
 فن دلنسام كه سوا كه مان وچ نه و باره وه يش نه ترانج به لاساني سه ركه ون .
 مير كه وچ كيت تر دوى نوئن كرد و ووق ؛

التقاء والافتاء
 بلاتم واني نه گه

- (له پوئيتي ترين همه گه چي باش لام پرون في به)
 سالا ومان بو سار دورى به ^{كله به به} ننگه قوى كار وهى ناوه قوربان نه داتم
 سه له شکر به كه نه نه وه بهرسي ؛

- (ما قوربان ، گه يستنه نه و پياره كى و چيون ؟ سالا بهر ين ؟) .
 - (من واي به باش نه زانم ، نازانم نيمه نه ليت چي ؟ ما پارسه وه واننه وه و
 بهر درنه وه پير پارتاي به كوى لي نه ده ين) .

سه ركار كه تانستاي ده ننگه بو ، همه به سا بو ، به لام نه دوا و نه بهى پير به ننگي
 كه نيا به وه ، ووق ؛

- (قوربان نيمه له دور وه هاتون ، نيمه تان به وه واننه وه ، موله تان بهى)

كه پاكسا ، سه رى دهنوى پير كاني لي نيز بو ، نهى نه زاني له كوئوه ده ست لي چان
 به لام واديار بو دني و نه مر قوسه نيمه له ملافي دانون ، تا اولخ پيرى لوى نوله ، تا اولخ
 (خاور) ، تا اولخ سار بو ، به ده لام پير كورنه واننه وه ، نه و زايه چاوى ، له هيهف
 شهوى لا ياله قينكه كه دا تو اينه وه .

هەر له بهر خاوه ر بوو ، تا بوی ب سه طینیت تهو درنده یه خیده ناحهزاتی
بوین هه لیه ستوو و سه لماندی که ئاماده یه ده ست له هه موو شتی
هه ن گرتی بو خوشی ته و و ئاسوو ده یی ته و و ئاسایی ناوچه که و
تیدانه چوونی خه لکه که ی ، با پروا به لایه تی به که ی پروات به لام به
سانازی به وه یاد بکرتیه وه .

که چی زوری لی پره ئابوو ، به لام دلی نهی ته هینا بی مالئاوایی ، به ره و
نه که پانه وه پروات ... هه موو ئیانی پاش مردنی خیرانه که ی ته خان کرد بو بو
ته و که ی وایش تا لای کراره و نایه ویت بیسیه تی . « هه موو هه ر لم بو زنده هه و که
خاوه ر بوو ، له جی کج و کوپم بوو ، گه ره له گه لم بهاتایه ، به م چوونه م صیح ئه لان
نه نه بووم ... هاوار خوایه له زین جیم بو مایه وه ، ده بیه ته لایه م سامانه کم
بو چه کل و چه وره ، که که شم بو ناموئی و پرسیوایی . که ره مغانی لی بوو وای
لی کردیت زمانیم له بن دا ته پری .»

به ده م ئه م بیکردنه وه یه وه که ی شه ته نده روونی ترخان ، که چی شه و
دره نکه بوو ، به لام هینتا لاله ی ژوو ره که ی ته سو تا ، زوری لی چوو تا ده رگا که
کرایه وه ، خاوه ر په نکه بزکو و چا و سوور و په سئو ، به ده ستی له رزو که وه ،
ده رگا که ی کرده وه ، ته تووت له گوپ هاتوو ته ده وه . که زه یه ک له چه رگی یه وه
هات ، (ته مه که ی خاوه ره ، خه م و به ژاره و بیکردنه وه هه ون سسی ورا کاندویتی)
به یه ک دا ته بله ق بوون

(که چیم هاتم مالئاوایی لی بکه م ، ته ترسم ئیتر نه ت بینه وه)
هینتا به باوکی دا ته بله ق ما بوو ، هه زاران پرسیار له چاوه کانی دا سه ره تا تاکی چاوه
ته کرد

(ته م چوونه شم ، هه ره به رتویه)

هه نسکای گریانی سینه ل به هه نسکای باوک بوو ، ده سته کرده ملی باوکی ، تاده مینک
 به کول گریا ، له دلی خوئی دا نه یووت (خوژگه هه ره له خه وندا بتریا مایه ، هه رگیز
 نه وهم نه زانیایه که نه زانم ، به لام باوکه زوره یی لهله ی خووت بوو ، فیرت کردم
 پاسه و چاکه بویت و دورمئی فیل و به دکاری بم) ،
 بهک له خوئی دور خسته وه ، وونی :

(خاور ئاگاداری خووت به ، که له گه لم نایه ییت ، ناهه زانم نه تک وجه له مه -
 بکت بو نه نینه وه ، ئاگات له خووت بیت کچی خووم مانم به خووه به نده ...)
 که مینگی تر بیی دا پامو بیسه لی هه ل کرد ، پاس بهک دور هه نگاهو ئاوری دانه وه و
 وه ستا ،

(خاور هه ره سه ره و بهر پرایانه به ، که پوژنیک له پوژان فیرم کردیت ،
 ریایت بو پاسه و چاکه بیت ...)

وه چه رضایه وه و به هه نگاهو خیرا ، به ره و باخچه که چوو ، تاله نیگاکانی خاور
 وون بوو . که خاور گه پایه وه زوره که ی نه ی نه زانی چی بکات ، بگری ، له به و پرو
 لی ی بکه ویت و پروی له پیخه فه که ی دا گوم بکات ، یان بی بکه نیت ؛ (دایک و باوک و برام
 بوو ، هه مو که سیکم بوو ، هه ره و بوو فیری خووشه و لیسه هه مو سیکای جوان و
 ره سه لی کردم ، وانه ترچه هه ره و بهر پرایانه ی خووشه له به کمان نه کات ، جا خاور
 خووت بی به ختی ، نه وه ی خووشت بویت لیته وون نه بیت ، نه بیت رح تاوانتیکم کردیت .
 خوله - بوو واپویشت و بیرم بر ناکات ، بیسینه وه ، باوکم ...) ، دلاسه کرده وه
 به گریان ، تا به ره به یان ، هه ره لم نه ندیسسه و گریانه دا بوو ، که پرو نالی که مینک
 تاریکی ره وانده وه ، هاته به ره به چهره که ویری له هه مو ریانی خوئی نه کرده وه ، زور بیری
 له و ده مه کرده وه ، که خوله و که نیله هاته سارو میون سه رایا زنیانی نه میان
 گوپی ، (خوژگه بر سینه کانم (خوله) یان به درو نه خسته وه ، وهک خوله لم کیس چوو

با باوكم ، دلسوزيام ، بؤ بماية ته وه ، بؤ نه بيت به شهم ته نيای و ته ره کی بيت ، باشه
 سه بهی که نهو (میره) دینه ساره وه ، چيم لي نه کات ، خواخوی نه زانیت
 بوج لایه کم دور نه خانه وه ، میان له کونجی ج زیند انیکم نه بیت ، به لام تازه چی
 نه بیت با بیت ، گهر تاوا نیاریم و ساسی تهی نهو سزایه بيم نامارم بؤ هه وه
 نه جافیک ، خو لیم سؤوا تا گوتم قولتر بیت مه لهی خوشتره . گهر بيم هه له
 نه بوویه ، خوتم درمان خوار دوو نه کرد ، تر یانم بؤ چی به ؟ میان تر یانم ^{چو به به بؤ چی}
 بتریم ، میان بؤ کی بتریم ؟ چيم خووس نه ویت ، ده ستی چلکلی ^{بؤر طر لیم قوی به}
 نه کات ، به لام نه بیت بتریم ، گهر ساهی تی سزای تر یان بيم باله ^{چو هه سهری دا بتریم}
 خو من له باوكم زیاتر نیم له بیناوی من و گه له لهی دا ، نهو قور بانی بهی دا و
 سهری خووی هه لگرت .

دهنگ و هوارو غه لیه غه لیدک لهم نه ندیسانه یان پرگار کرد ،

(کورینه ، بگه نه بگه)

(کورینه زوولکن ، ده ست و بورد ، دورین نریک بووه ته وه)

(با بزانین پراویژی بهک چی به ؟)

به ناگای خووی هانقوه ، هواریک زیاتر ووریای کرده وه

(خه لکینه دورین گه یسته نه و دیو دیواری سار)

له به ، خووه نه بووت (باوكم سهری خووی هه لگرت ، خوینی بی تاوان نه پرتیت ،

نه یان گه چی ، هه له بگه نه کن و ساره که س به دورین نخرو نه کن)

هالاک بووه وه ، خووی کو کرده وه ، هوارای له (مه نیجه) کرد ، زوری بی نه چوو ، گه یسته

دیوه خان ، دهنگ و هه راکه له دمرگای دیوه خان دا بوو ، که چوو هه ووره وه طووسا و

سهر له شکر و سهر کار له بهری هه ستان ، چوو هه سهر چی که ی باوکی دانیت .

(مانو تا نه و ده ننگ و هه رایه چیه، چی پروی داوه؟)

(قوربان خاتون، له شکر دی دووین نه مشه و دا کشاوته نه و دیو دیواری سارو
واچاوه پروان نه کزیت بهم زروانه، دوور بخایه نه چرۆ بدن به سه ران دام
سه له شکر قسه که ی بی پری و ووق؛

(چه نای (به گه) وی لایس بو، تا نالره که مان نه گاتی، خو مان نه سه له ترین
و خه نکه که ته نگو و نه که ی، جا پاستیت نه ویت که رچی له شکر هه کاتده بووه، به
نه و منده خیه، به ره نگاری له شکره بی سوماره که یان پینه ووه)

(چه نای (به گه) کوا؟، تا پیمان بییت چی بکه ی و چی نه که ی؟)
خاوه ر چاوی له نیوان هم سینه دا نه گرا، ه جار جاره گوئی بو هاوار و ده نکه که ی
ده ره وه شل نه کرد، که سه ر کار ناوی (به گه) ی هینا، چاوه کانی هه پر بون له فرمید،
به قورگتای نیوه نووساوه و ه، به لام به ده نگیای نیره و ه ووق

(باو کم - نیشانه ی خو به خت کردن و قوربانیه، نه یزانی هم چه نکه کوشترایی
بی سوماری تیدا نه کزیت و نه و دورنه سن دزی که سیه ی خو به ی، نه مشه و سه ری خوی
هه لگرت، منید نازانم پروی له کوئی کرد و ه)

خوی بو نه گرا فرمیکه قه تیه کان له دیده به و ه خزان و ووته کانی له گه رودا
هه ی، مانو تا و سه ر کار و سه له شکر سه ری به کیان کرد، هه به سا بون،
(به گه سه ری خوی هه لگرت؟)

(رح سه ردارگی هه زنه!)

(که بییت قوربانان و ابیت، واز له هه هه شوو شتیک لینییت بو ئاسو و ده ی)

(گه له که ی)

هه به سانه که یان تیکه ل به ترس و هوره خوشیه کی سه ری بوو بوو، له و ه هه به سا بون
هاران به گه بو بستوله خالیک سه ری سه ردارگی نه به راند، ئی تاس سه ری خوی

ههڻ نه گريٽ ۽ بگره ڪجهه ڪه شي به جي ڏيڻي ۽ نه پاڻ نه زاني چي له نيواني وڳهه ڪهي دا
 پروري داوه ۽ ٿرسي نه و پاڻ بوو ۽ نه طاني ۽ ما قول و پاڻ ٿرڪاري (بهڪ) ۽
 جي بيان لاءِ ڏيڻ ۽ خوشي نه و سڻ داي گرت چون ڪه نه و نه ڪه به سهه زمانه له
 دوو نيگه راني هر گاري بوو ۽

مامو ستا پارس بي ڏهنگي و جهه به سائتي زور ۽ ووي

(جا خاتون ۽ فرمائتان به جي به ؟)

(مامو ستا ۽ ناسه له جهنگ چالته ۽ پاوکم له نيواني ناسه ڏا سهي هوي
 ههڻ گرت ۽ تا ٿاويڪ بهم ٿاگره دا بگريٽ و زيان به نه ڪه ڪهي نه گان من و ام
 بي ڄاسه ۽ نيوه نه لئين جي ؟ ڪه دهنگ بد به به له شڪري دورهن و له گه لپان دا
 پري ڪه وني ۽ گه ر بيانه ونيته ده وازهي سار سنيان ٿو بجهه نه سهه رپست)

جهه به سا بون ۽ پاس پاڻ ٿرڪاري سڻ ٿو ٿي ۽ سهه له شڪر ووي

(نيجهه سڻ له گهڻ قسهي توڌا بي خاتون)

پري ڪه وني ۽ سهه له شڪر جهوه ده رت به يا جهه رت ٿي بي پريته

ده رگا ٿو ته رتي سار خرابه سهه رپست ۽ ده جهوه به رهو له شڪري (مير محمد)
 جهوه ۽ ڪه تازو ڪه ونيونه هڻو ڪاهه ڪردن ۽ گه رچي ڏوٽي سهه و مانڊو جهوه ۽ به ٿام نه و
 ڪه بهي جهوه نه وه ۽ جهالاڪي وني بي به نه سنيه وه ۽ هيتا (مير) جهوه له سار جهوه ۽
 به ٿام ڪه سڻ بوو ۽ له دوو رهوه ته ته ڪه له به دي ڪرد ۽ هاواري ڪرد

(به روتيز ۽ له وال ٻده به سهه له شڪر سوار ٿي به رهو لاري جهوه وهي له شڪر گاديته)

به روتيز ٿي ته قاند به رهو ۽ هڻ بهي سهه له شڪر به ٿام نه دي جهوه جهوه سهه روتيز

ٿوله جهه ڪداره کان ۽ زوري نه برد ۽ به روتيز هڻي گه باندي وگهه پايه وه لاي (مير) ۽

جهوه سوار ٿي به رهو ته سوار ڪه جهوه ۽ بالجهه سنيان ڪردو هڻا يانه به ردهم جهوه

میر لئی پرسی

- (ها بئی برام ، پاکردوی ، په یامهینت ، یان هیت ؟)
- (قوربان من له شماره وه هاتوم ، په یاصنکم یو (میر محمود) یی ، په بهم به نه لای)
- (فد رموو صت نوم ، هیت یی په یائی ؟)
- (قوربان نوم شه و (بهگ) سهری خوئی هه ل گرتوه وکه سح ، تا شیتا نازانیت ، به ره و کوئی چوه ، یان چی به سه هاتوه)
- (کلی ناردت ؟)
- (قوربان نوم نو سر او کله له خاتونی کچی بهگ وه ، نوم هیناوی مانه وناردی) میر که نامه کله ی خوینده وه ، بانگی کره به روئز
- (به روئز پرؤ به په له سه کار و سه له سکر و طو ستم یو بانگ یکه)
- ئینجا فه مودی له به به ره که کرد جهوئینه وه ، تا جارتگی تر نو سر او کله ی خوینده وه ، هه سینگ هاتن ، ده یان پرسیار له چاو یان دا دیر لوجو ، یا چن سلا و یخ نوم ی بیوسن ، میر مودی تخت کردن و په یامه کله ی یو خوینده وه و به چوار قوئی چوونه ناو که پره کسه وه
- (قوربان وا بزاتم خضه که ان هاته دی ، مردن هه ره به فایه بهرگن پارت بارت ، نوم یان هه هوو پرؤ نیک مردنیکه یو (بهگ) ی لانه وان)
- (امو سنا پاسن که کتیت ، منین ناواتم بوو به خویندگی کم نوم یو بیته دی)
- (ده ست برایتی و ده ستیان یو درتیر نه کهن)
- (نه بیت چاک فو طانیات یو بسه ملینن)
- سه له سکر که تا تم دهه یی ده نگ بوو ووقی
- (قوربان تو باییت نوم ده سخته پر کردن نه بیت ، و اباس نه زاتم داوای نوم یکه یی ، ده وازه که مان یو کله نوم و بیخینه شمار)

(گهر عجب پيشنباره که تم به دله و لهه واسن که کن به لایم دلنایم له پراسی تم (هه واله)
سه له شکر گه پاره وه بولای پوله کافی و پریاری ویران پیکه به تیت ، ماموستا و میر مانده وه
سه رکا ، چوو پیت و خاوه به ک به پیت ، که هاتنه وه ، سه رکا ، ووق ؛

- (موربان اعاره عجب بنورسم ؟)
- (بنورسه به پیز خاتو خاوه

نوسراوه که تان گه یست ، ده سانی ناسنستان نه خهینه ناوده ست ، تو له دور
چاکره به ناسق پیریته وه ، ههز که کن ده روانی سارمان پیکه نه وه ماکو
خو مان و که نیک له له شکر که مان بینه مورانان بو نوسنگه ندهی کسه که - (میر محمد)
(به روتیز)

له چاو تر و کانیگ دا ~~موربان~~ هات ؛
- (به لخت موربان)

- (نه تیره که بانگ که ژوره وه)

که نه تیره که گه پاره وه ، میر چاری لخت پریسه تاله بینین وون بوو ، وه لخت به پیت
پیت (له پیت نه پیت سادی که رم به خاوه رگه بینه) له دلخ خوی دانه بیرون « نافرین
کجه ریز تا دیت زبانه له دلم دا گه وره نه پیت ، تو بوان نه وه به (بگ) ی سه ره قو
خوین پیز به سه ندکی که سهری خوی هه ک بگرت ، به پراسی به هه له ته چور بوم)

سواره که به هه مان غاروان خوی کرده وه به ~~ساردا~~ هه ره پینه وه ستا
تا ده روانه که یان بو کرده وه ، یتر خوی گه یانده دیوه خان ، له حه و شه که دا ته سپه که یان
لخت وه رگرت و به پرتاو گه یسته ده رکه وان ...

خاتون و سه رکا و سه ره شکر و ماموستا له سه رنگری چاوه نواری بوون ، پاش
سلو سهری نه وی کرد ؛

- (موربان خاتون ، تم نوسراوه یان پختام)

خووه بهرده میان و نوسراوه که ی ^{راگرت} بؤ (خاوه) ، له ده سکی وه رگرت و به ده تکی به زر خویندی به وه .
 ماموستا نیکای بؤ کرد و ووی :- (خاتون ، بر پارتان چی به ؟)
 - (سئوه که لئن چی ؟)

وه که هه خووه ده گیان کرد بیته به به کئ ووتیان ؛ - (بر پارت بؤ سئوه به ، بللم و اباستره ، داواله ی بکه بن)
 - (باوا بیته ، به بللم یئن نه وه ی ده روانه که یان بؤ که نه وه نه وه ویتا هه که سه و له لای خوینه وه
 بؤ که له و سوپای پروون بکانه وه ، ده ی با بچولین)

بلدوه یان له کرد ، خاوه که ته نیا بووه وه سه بری دیوه مانه هئو له که ی باوکی نه کرد ، گزه له بچولین و
 نه هات لا بابنه گیان ، با بهم هوره نه بووتیا به ، نه بیته ئینا له کوی بیته ، پرووت له کوی بیته
 موش هولستی و خوله من بی سه و سوتینه ، خوا نه زانیت (میر) یئ هیم له نه کات ، له هج
 کوچه به کم نه فریختنه ، به بللم هه رچی به کئ نه بیته با بیته) .

له وئنه که ی سیرین و فیه هاد پامه ، تر به ی دله که وته به له ، له ناسه ی
 سوار بووه ، هه سکت به که رچی به کئ کرد له گه رتن و ملک و چاوی دا ، بیری ئالوزا ،
 (خوله هئوی سادی و سوگوارم بووت ، وه کئ وات له کردم بزر نه بووتیا به ،
 تو بلینیت پرووتی بیته به دیارت سار بهمه وه) ، له نه نذیشانه دا بووه ،
 هه ر سکت خویانته کرده وه به ژوردا ، پان سنوو سه له سکر ووی ؛
 - (خاتون له خووه کاره که مان پاره راندی بر پارتان چی به ؟)

خاوه ، پان لقیستنه ، به دهه هه ن کینه وه ووی ؛
 - (با ده روانه که یان بؤ بجه نه سه ریشت)